

APV van Rotterdam 2012

Wetstechnische informatie

Gegevens van de regeling

Organisatie	Rotterdam
Organisatietype	Gemeente
Officiële naam regeling	Algemene plaatselijke verordening Rotterdam 2012
Citeertitel	Algemene plaatselijke verordening Rotterdam 2012
Vastgesteld door	gemeenteraad
Onderwerp	openbare orde en veiligheid
Eigen onderwerp	

Opmerkingen met betrekking tot de regeling

Geen

Wettelijke grondslag(en) of bevoegdheid waarop de regeling is gebaseerd

Gemeentewet, art. 149

Regelgeving die op deze regeling is gebaseerd (gedelegeerde regelgeving)

Geen

Overzicht van in de tekst verwerkte wijzigingen

Datum inwerkingtreding	Terugwerkende kracht tot en met	Datum uitwerkingtreding	Betreft	Datum ondertekening Bron bekendmaking	Kenmerk voorstel
01-01-2018		11-04-2019	Tiende wijziging: inhoudsopgave; artt. 1:6, 1:7, 2:1a, 2:23a, 2:28, 2:30, 2:35, 2:78, 4:10, 4:11a, 5:15, 5:21c, 6:1; toelichting	14-12-2017 gmb-2017-234723	Gemeenteb 2017, num 209
01-01-2017		01-01-2018	Negende wijziging: diverse artikelen	24-11-2016 gmb-2016-185974	Gemeenteb 2016, num 247
01-01-2013		01-07-2016	Gemeenteb 2015-90 wijz. 7	11-10-2012 Gemeenteb 2012-99	Voorstel va burgemees wethouders 18 septemb 2012; (raadsvoor 1028979); raadsstuk 2 2672

Tekst van de regeling

Intitulé

Algemene plaatselijke verordening Rotterdam 2012
Gemeenteb
2012

Algemene plaatselijke verordening Rotterdam 2012

De Raad van de gemeente Rotterdam,
Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van 18 september 2012; (raadsvoorstelnr. 1028979); raadsstuk 2012-2672;
gelet op de artikelen 149, 154 en 174 van de Gemeentewet;
overwegende:

- dat het van groot belang is dat de Algemene plaatselijke verordening Rotterdam helder, actueel en werkbaar is;
- dat het noodzakelijk is de Algemene plaatselijke verordening Rotterdam waar mogelijk verder te dereguleren;
- dat nieuw beleid, waaronder de Horecanota 2012-2016, het noodzakelijk maakt de regels Algemene plaatselijke verordening Rotterdam aan te passen;

besluit:

tot vaststelling van de Algemene Plaatselijke Verordening Rotterdam 2012

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1:1 Begripsbepalingen
Artikel 1:2 Beslistermijn
Artikel 1:3 [gereserveerd]
Artikel 1:4 Voorschriften en beperkingen
Artikel 1:5 Persoonlijk karakter van vergunning of ontheffing
Artikel 1:6 Intrekking of wijziging van vergunning of ontheffing
Artikel 1:7 Geldigheidsduur vergunning of ontheffing
Artikel 1:7a Termijnen
Artikel 1:8 Weigeringsgronden
Artikel 1.9 Lex Silencio Positivo [vervallen]
Artikel 1:10 Experimenteerartikel

Hoofdstuk 2. Openbare orde

Afdeling 1. Bestrijding van ongeregeldheden
Artikel 2:1 Samenscholing en ongeregeldheden
Artikel 2:1a Straatintimidatie
Afdeling 2. Betoging
Artikel 2:2 [gereserveerd]
Artikel 2:3 Kennisgeving betogingen, vergaderingen en samenkomsten op openbare plaatsen
Artikel 2:3a Regelmatige terugkerende betogingen, vergaderingen of samenkomsten
Artikel 2:4 [gereserveerd]
Artikel 2:5 [gereserveerd]
Afdeling 3. Verspreiden van gedrukte stukken
Artikel 2:6 Beperking verspreiden van voorwerpen voor handelsreclamedoeleinden
Afdeling 4. Vertoningen e.d. op de weg
Artikel 2:7 [gereserveerd]
Artikel 2:8 [gereserveerd]
Artikel 2:9 Straatartiest
Afdeling 5. Bruikbaarheid en aanzien van de weg
Artikel 2:10 Plaatsen van voorwerpen op of aan de weg in strijd met de publieke functie van de weg
Artikel 2:10a Weigerings- en intrekkinggronden
Artikel 2:11 (Omgevings)vergunning voor het aanleggen, beschadigen en veranderen van een weg
Artikel 2:12 Maken en veranderen van een uitweg
Afdeling 6. Veiligheid op de weg
Artikel 2:13 [gereserveerd]
Artikel 2:14 Winkelwagentjes
Artikel 2:15 Hinderlijke beplanting of gevaarlijk voorwerp
Artikel 2:16 Openen straatkolken e.d.
Artikel 2:17 [gereserveerd]
Artikel 2:18 Rookverbod in bossen en natuurgebieden
Artikel 2:19 Gevaarlijk of hinderlijk voorwerp
Artikel 2:20 Vallende voorwerpen [vervallen]
Artikel 2:21 Voorzieningen voor verkeer en verlichting
Artikel 2:22 [gereserveerd]
Artikel 2:23 Veiligheid op het ijs
Artikel 2:23a (Slaap)verblijf op de weg, in voertuigen en in kampeermiddelen
Afdeling 7. Evenementen
Artikel 2:24 Begripsbepaling
Artikel 2:25 Evenement en vergunning
Artikel 2:25a 0-evenementen
Artikel 2:25b Beslistermijn
Artikel 2:26 Openbare orde en veiligheid
Afdeling 8. Toezicht op openbare inrichtingen
Artikel 2:27 Begripsbepalingen
Artikel 2:28 Exploitatie openbare inrichting
Artikel 2:28a Vrijstelling
Artikel 2:28b horecagebiedsplan en adviescommissie
Artikel 2:29 Openings- en sluitingstijden
Artikel 2:30 Sluiting van openbare inrichtingen
Artikel 2:30a Aanwezigheid van en toezicht door exploitant en beheerder
Artikel 2:30b Terrassen

Artikel 2:30c Beëindiging exploitatie en melding gewijzigde omstandigheden
Artikel 2:30d Wijziging beheer
Artikel 2:31 Verboden gedragingen
Artikel 2:32 Handel binnen openbare inrichtingen
Artikel 2:33 Schakelbepaling
Artikel 2:34 [gereserveerd]
Afdeling 8A. Bijzondere bepalingen over horecabedrijven als bedoeld in de drank- en horecawet
Artikel 2:34a Begripsbepaling
Artikel 2:34b Regulering paracommerciële rechtspersonen
Artikel 2:34c Beperkingen voor horecabedrijven en slijtersbedrijven
Afdeling 9. Voor publiek openstaande gebouwen
Artikel 2:35 Sluiting voor het publiek openstaande gebouwen
Artikel 2:36 Tegengaan onveilig, niet leefbaar en malafide ondernemersklimaat
Artikel 2:37 [gereserveerd]
Artikel 2:38 [gereserveerd]
Afdeling 10. Toezicht op speelautomatenhallen
Artikel 2:39 Begripsbepalingen
Artikel 2:39a Speelautomatenhallen
Artikel 2:40 Kansspelautomaten
Artikel 2:40a Gokken op de weg
Afdeling 11. Maatregelen tegen overlast en baldadigheid
Artikel 2:41 Betreden gesloten woning of lokaal
Artikel 2:42 Plakken en kladden
Artikel 2:43 Vervoer plakgereedschap e.d.
Artikel 2:44 Vervoer inbrekerswerktuigen
Artikel 2:44a Vervoer geprepareerde voorwerpen
Artikel 2:45 Bescherming groenvoorzieningen
Artikel 2:46 Rijden over bermen e.d.
Artikel 2:47 Hinderlijk gedrag op openbare plaatsen
Artikel 2:48 Verboden drankgebruik
Artikel 2:49 Verboden gedrag bij of in gebouwen
Artikel 2:50 Hinderlijk gedrag in voor het publiek toegankelijke ruimten
Artikel 2:50a Messen en andere voorwerpen als wapen
Artikel 2:51 [gereserveerd]
Artikel 2:52 Overlast van fiets of bromfiets op markt en kermisterrein e.d.
Artikel 2:53 Bespieden en heimelijk fotograferen/filmen van personen
Artikel 2:54 [gereserveerd]
Artikel 2:55 [gereserveerd]
Artikel 2:56 [gereserveerd]
Artikel 2:57 Loslopende honden
Artikel 2:58 Verontreiniging door honden
Artikel 2:59 Gevaarlijke en hinderlijke honden
Artikel 2:60 Houden of voeren van hinderlijke of schadelijke dieren
Artikel 2:61 [gereserveerd]
Artikel 2:62 [gereserveerd]
Artikel 2:63 [gereserveerd]
Artikel 2:64 [gereserveerd]
Artikel 2:65 Bedelarij
Afdeling 12. Bepalingen ter bestrijding van heling van goederen
Artikel 2:66 Begripsbepaling
Artikel 2:67 Verplichtingen met betrekking tot het verkoopregister
Artikel 2:68 Voorschriften als bedoeld in artikel 437 van het Wetboek van Strafrecht
Artikel 2:69 [gereserveerd]
Artikel 2:70 Verplaatst
Afdeling 13. Vuurwerk
Artikel 2:71 Begripsbepaling
Artikel 2:72 Ter beschikking stellen van consumentenvuurwerk tijdens de verkoopdagen.
Artikel 2:73 Gebruik van consumentenvuurwerk tijdens de jaarwisseling
Afdeling 14. Drugsoverlast
Artikel 2:74 Drugshandel op straat
Artikel 2:74a Openlijk drugsgebruik
Artikel 2:74b Weggooiën van spuiten e.d.
Afdeling 15 Bestuurlijke ophouding, veiligheidsrisicogebieden en cameratoezicht op openbare plaatsen
Artikel 2:75 Bestuurlijke ophouding
Artikel 2:76 Veiligheidsrisicogebieden
Artikel 2:77 Cameratoezicht op openbare plaatsen

Artikel 2:77a Gebruik lasers
Afdeling 16 Omgevingsverboden
Artikel 2:77b Wijkverboden
Artikel 2:77c Stadionomgevingsverbod
Afdeling 17. Woonoverlast
Artikel 2:78 Aanpak woonoverlast

Hoofdstuk 3. Regulering prostitutie en seksbranche

Afdeling 1. Algemene bepalingen
Artikel 3:1 Afbakening
Artikel 3:2 Begripsbepaling
Artikel 3:2a Nadere regels
Afdeling 2. Vergunning seksbedrijf
Artikel 3:3 Vergunning
Artikel 3:4 Concentratie seksbedrijven
Artikel 3:5 0-beleid raamprostitutiebedrijven en maximering aantal seksbedrijven
Artikel 3:6 Aanvraag
Artikel 3:7 Weigeringsgronden
Artikel 3:8 Eisen met betrekking tot vergunning
Artikel 3:9 Intrekkingsgronden
Artikel 3:9a Sluiting van een seksinrichting
Artikel 3:10 Melding gewijzigde omstandigheden
Artikel 3:11 Verlenging vergunning
Afdeling 3. Uitoefenen seksbedrijf
Paragraaf 3.1 Regels voor alle seksbedrijven
Artikel 3:12 Sluitingstijden seksinrichtingen; aanwezigheid; toegang
Artikel 3:13 Adverteren
Paragraaf 3.2 Regels voor alle prostitutiebedrijven en prostituees
Artikel 3:14 Leeftijd en verblijfstitel prostituees
Artikel 3:15 Bedrijfsplan
Artikel 3:16 Verdere verplichtingen van de exploitant en beheerder prostitutiebedrijf
Paragraaf 3.3 Raam- en straatprostitutie
Artikel 3:17 Verbod raam- en straatprostitutie
Paragraaf 3.4 Overgangsbepalingen
Artikel 3:18 Overgangsbepaling
Artikel 3:19 Overgangsbepaling bestemming bestaande seksinrichtingen

Hoofdstuk 4. Bescherming van het milieu en het natuurschoon en zorg voor het uiterlijk aanzien van de gemeente

Afdeling 1. Geluidhinder en verlichting
Artikel 4:1 Begripsbepalingen
Artikel 4:2 Aanwijzing collectieve festiviteiten
Artikel 4:3 Kennisgeving incidentele festiviteiten
Artikel 4:4 Verboden incidentele festiviteiten
Artikel 4:4a Geluidsplafond
Artikel 4:5 (geluid)hinder door onversterkte muziek vanuit inrichtingen
Artikel 4:6 Overige geluidhinder
Artikel 4:6a Mosquito
Artikel 4:6b Aanwijzen concentratiegebied voor horeca-inrichtingen
Afdeling 2. Bodem-, weg- en milieuverontreiniging
Artikel 4:7 Straatvegen
Artikel 4:8 Natuurlijke behoefte doen
Artikel 4:9 Toestand van sloten en andere wateren en niet openbare riolen en putten buiten gebouwen
Artikel 4:9a Gevelreiniging en -bewerking
Afdeling 3. Het bewaren van houtopstanden
Artikel 4:10 Begripsbepalingen
Artikel 4:11 Omgevingsvergunning voor het vellen van houtopstanden
Artikel 4:11a Aanvraag omgevingsvergunning
Artikel 4:11b Weigering/verlening vergunning
Artikel 4:11c Afstand van de erf grenslijn
Artikel 4:11d Openbaarmaking
Artikel 4:11e Intrekken vergunning
Artikel 4:11f Bijzondere vergunningsvoorwaarden
Artikel 4:11g Herplant-/instandhoudingsplicht

Artikel 4:11h Schadevergoeding
Artikel 4:11i Waarde- en schadebepaling aan bomen
Artikel 4:11j Bestrijding iepziekte
Artikel 4:11k Voorwerpen aan/in houtopstand
Artikel 4:12 [gereserveerd]
Afdeling 4. Maatregelen tegen ontsiering en stankoverlast
Artikel 4:13 Opslag voertuigen, vaartuigen, caravans, mest, ingekuilde landbouwproducten e.d.
Artikel 4:14 [gereserveerd]
Artikel 4:15 Verbod hinderlijke of gevaarlijke reclame
Artikel 4:16 [gereserveerd]
Afdeling 5. Kamperen buiten kampeerterrinen
Artikel 4:17 Begripsbepaling
Artikel 4:18 Nachtverblijf buiten kampeerterrinen
Artikel 4:19 Aanwijzing kampeerplaatsen

Hoofdstuk 5. Andere onderwerpen betreffende de huishouding der gemeente

Afdeling 1. Parkeerexcessen
Artikel 5:1 Begripsbepalingen
Artikel 5:2 Parkeren van voertuigen van autobedrijf e.d.
Artikel 5:3 Te koop aanbieden van voertuigen
Artikel 5:4 Defecte voertuigen
Artikel 5:5 Voertuigwrakken
Artikel 5:6 Caravans, aanhangwagens e.d.
Artikel 5:7 Parkeren van reclamevoertuigen
Artikel 5:8 Parkeren van grote voertuigen
Artikel 5:9 Parkeren van uitzichtbelemmerende voertuigen
Artikel 5:10 Overlastgevend parkeren van voertuigen
Artikel 5:11 Aantasting groenvoorzieningen door voertuigen
Artikel 5:12 Overlastgevend stallen en hinderlijk parkeren van (brom)fietsen, fietswrakken
Afdeling 2. Collecteren
Artikel 5:13 Inzameling van geld of goederen
Afdeling 3. Venten
Artikel 5:14 Begripsbepaling
Artikel 5:15 Ventverbod
Artikel 5:16 Vrijheid van meningsuiting
Afdeling 4. Standplaatsen
Artikel 5:17 Begripsbepaling
Artikel 5:18 Standplaatsen
Artikel 5:18a Weigerings- en intrekkingsgronden
Artikel 5:19 [gereserveerd]
Artikel 5:20 [gereserveerd]
Artikel 5:21 [gereserveerd]
Artikel 5:21a Standplaatsvrije gebieden
Artikel 5:21b Overgangsrecht standplaatsvrije gebieden
Artikel 5:21c Inneming en ontruiming standplaats
Artikel 5:21d Standplaatsen grote voertuigen
Afdeling 5. Snuffelmarkten [vervallen]
Artikel 5:22 Begripsbepaling [vervallen]
Artikel 5:23 Organiseren van een snuffelmarkt [vervallen]
Afdeling 6. Openbaar water
Artikel 5:23a Toepassingsbereik
Artikel 5:24 Gebruik van openbaar water
Artikel 5:25 Ligplaats vaartuigen
Artikel 5:26 [gereserveerd]
Artikel 5:27 [gereserveerd]
Artikel 5:28 Beschadigen van waterstaatswerken en oevers
Artikel 5:29 Reddingsmiddelen
Artikel 5:30 Veiligheid op het water
Artikel 5:30a Zwemmen en baden elders dan in zee
Artikel 5:31 Overlast aan vaartuigen
Artikel 5:31a Vaarverbod
Artikel 5:31b Verzamelen van visvoer
Afdeling 7. Strand en zee
Artikel 5:32 Motorvoertuigen, (brom)fietsen op strand en in duinterreinen
Artikel 5:33 Rij- en trekdiere op het strand
Artikel 5:33a Vaartuigen op en bij het strand en in de zee

Artikel 5:33b Zwemmen en baden in zee
Artikel 5:33c Verbod zich te bevinden op de blokken van de blokkendam
Artikel 5:33d Gevaarlijke speelwerktuigen
Artikel 5:33e Vrijstellingen
Artikel 5:33f Aanwijzen gebieden naaktrecreatie
Afdeling 8. Verbod vuur te stoken
Artikel 5:34 Verbod afvalstoffen te verbranden buiten inrichtingen of anderszins vuur te stoken
Afdeling 9. Verstrooiing van as
Artikel 5:35 Begripsbepaling
Artikel 5:36 Verboden plaatsen voor incidentele asverstrooiing
Artikel 5:37 Hinder of overlast

Hoofdstuk 6. Straf-, overgangs- en slotbepalingen

Artikel 6:1 Strafbepaling
Artikel 6:2 Toezicht en opsporing
Artikel 6:3 Binnentreden van woningen

Hoofdstuk 7 Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 7:1 Intrekking APV Rotterdam
Artikel 7:2 Overgangsbepalingen regelingen
Artikel 7:3 Overgangsbepaling vergunningen en ontheffingen
Artikel 7:4 Inwerkingtreding
Artikel 7:5 Citeertitels

Toelichting

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Algemeen

Artikel 1:1 Begripsbepalingen
Artikel 1:2 Beslistermijn
Artikel 1:3 [gereserveerd]
Artikel 1:4 Voorschriften en beperkingen
Artikel 1:5 Persoonlijk karakter van vergunning of ontheffing
Artikel 1:6 Intrekking of wijziging van vergunning of ontheffing
Artikel 1:7 Termijnen
Artikel 1:8 Weigeringsgronden
Artikel 1:9 Lex Silencio Positivo [vervallen]
Artikel 1:10 Experimenteerartikel

Hoofdstuk 2. Openbare orde

Afdeling 1 Bestrijding van ongeregeldheden
Artikel 2:1 Samenscholing en ongeregeldheden
Afdeling 2 Betoging
Artikel 2:3 Kennisgeving betogingen op openbare plaatsen
Artikel 2:3a Regelmatige terugkerende betogingen, vergaderingen of samenkomsten
Afdeling 3 Verspreiden van gedrukte stukken
Artikel 2:6 Beperking aanbieden e.d. van geschreven of gedrukte stukken of afbeeldingen
Afdeling 4 Vertoningen e.d. op de weg
Artikel 2:9 Straatartiest
Afdeling 5
Artikel 2:10 Plaatsen van voorwerpen op of aan de weg in strijd met de publieke functie van de weg
Artikel 2:10a Weigerings- en intrekkinggronden
Artikel 2:11 (Omgevings)vergunning voor het aanleggen, beschadigen en veranderen van een weg
Artikel 2:12 Maken, veranderen van een uitweg
Afdeling 6 Veiligheid op de weg
Artikel 2:14 Winkelwagentjes
Artikel 2:15 Hinderlijke beplanting of voorwerp
Artikel 2:16 Openen straatkolken e.d.
Artikel 2:18 Rookverbod in bossen en natuurterreinen
Artikel 2:19 Gevaarlijk of hinderlijk voorwerp
Artikel 2:21 Voorzieningen voor verkeer en verlichting
Artikel 2:22 [gereserveerd]

Artikel 2:23 Veiligheid op het ijs
Artikel 2:23a (Slaap)verblijf op de weg, in voertuigen en in kampeermiddelen
Afdeling 7. Evenementen
Artikel 2:24 Begripsbepaling
Artikel 2:25 Evenementenvergunning
Artikel 2:25a 0-evenementen
Artikel 2:25b Beslistermijn
Artikel 2:26 Openbare orde en veiligheid
Afdeling 8. Toezicht op openbare inrichtingen
Algemene toelichting
Artikel 2:27 Begripsbepalingen
Artikel 2:28 Exploitatie openbare inrichting
Artikel 2:28a Vrijstelling
Artikel 2:28b horecagebiedsplan en adviescommissie
Artikel 2:29 Openings- en sluitingstijden
Artikel 2:30 Sluiting van openbare inrichtingen
Artikel 2:30a Aanwezigheid van en toezicht door exploitant en beheerder
Artikel 2:30b Terrassen
Artikel 2:30c Beëindiging exploitatie en melding gewijzigde omstandigheden
Artikel 2:30d Wijziging beheer
Artikel 2:31 Verboden gedragingen
Artikel 2:32 Handel binnen openbare inrichtingen
Artikel 2:33 Schakelbepaling
Artikel 2:34 [gereserveerd]
Afdeling 8A. Bijzondere bepalingen over horecabedrijven als bedoeld in de drank- en horecawet
Artikel 2:34a Begripsbepaling
Artikel 2:34b Regulering paracommerciële rechtspersonen
Artikel 2:34c Beperkingen voor horecabedrijven en slijtersbedrijven
Afdeling 9. Voor publiek openstaande gebouwen
Artikel 2:35 Sluiting overlastgevende voor het publiek openstaande gebouwen
Afdeling 10. Toezicht op speelautomatenhallen
Artikel 2:39a Speelautomatenhallen
Artikel 2:40 Kansspelautomaten
Artikel 2:40a Gokken op de weg
Afdeling 11. Maatregelen tegen overlast en baldadigheid
Artikel 2:41 Betreden gesloten woning of lokaal
Artikel 2:42 Plakken en kladden
Artikel 2:43 Vervoer plakgereedschap e.d.
Artikel 2:44 Vervoer inbrekerswerktuigen
Artikel 2:44a Vervoer geprepareerde voorwerpen
Artikel 2:45 Bescherming groenvoorzieningen
Artikel 2:46 Rijden over bermen e.d.
Artikel 2:47 Hinderlijk gedrag op openbare plaatsen
Artikel 2:48 Verboden drankgebruik
Artikel 2:49 Verboden gedrag bij of in gebouwen
Artikel 2:50 Hinderlijk gedrag in voor het publiek toegankelijke ruimten
Artikel 2:50a Messen en andere voorwerpen als wapen
Artikel 2:51 [gereserveerd]
Artikel 2:52 Overlast van fiets of bromfiets op markt en kermisterrein e.d.
Artikel 2:53 Bespieden en heimelijk fotograferen/filmen van personen
Artikel 2:57 Loslopende honden
Artikel 2:58 Verontreiniging door honden
Artikel 2:59 Gevaarlijke en hinderlijke honden
Artikel 2:60 Houden of voeren van hinderlijke of schadelijke dieren
Artikel 2:62 [gereserveerd]
Artikel 2:63 [gereserveerd]
Artikel 2:64 [gereserveerd]
Artikel 2:65 Bedelarij
Afdeling 12. Bepalingen ter bestrijding van heling van goederen
Artikel 2:66 Begripsbepaling
Artikel 2:67 Verplichtingen met betrekking tot het verkoopregister
Artikel 2:68 Voorschriften als bedoeld in artikel 437 van het Wetboek van Strafrecht
Afdeling 13. Vuurwerk
Artikel 2:71 Begripsbepalingen
Artikel 2:72 Ter beschikking stellen van consumentenvuurwerk tijdens de verkoopdagen.
Artikel 2:73 Gebruik van consumentenvuurwerk tijdens de jaarwisseling
Afdeling 14. Drugsoverlast

Artikel 2:74 Drugshandel op straat
Artikel 2:74a Openlijk drugsgebruik
Artikel 2:74b Weggooien van spuiten e.d.
Afdeling 15 Bestuurlijke ophouding, veiligheidsrisicogebieden en cameratoezicht op openbare plaatsen en gebruik lasers
Artikel 2:75 Bestuurlijke ophouding
Artikel 2:76 Veiligheidsrisicogebieden
Artikel 2:77 Cameratoezicht op openbare plaatsen
Artikel 2:77a Gebruik lasers
Afdeling 16 omgevingsverboden
Artikel 2:77b Wijkverbod
Artikel 2:77c Stadionomgevingsverbod

Hoofdstuk 3. Regulering prostitutie en seksbranche

Afdeling 1. Algemene bepalingen
Artikel 3:1 Afbakening
Artikel 3:2 Begripsbepaling
Artikel 3:2a Nadere regels
Afdeling 2. Vergunning seksbedrijf
Artikel 3:3 Vergunning
Artikel 3:4 Concentratie seksbedrijven
Artikel 3:5 0-beleid raamprostitutiebedrijven en maximering aantal seksbedrijven
Artikel 3:6 Aanvraag
Artikel 3:7 Weigeringsgronden
Artikel 3:8 Eisen met betrekking tot vergunning
Artikel 3:9 Intrekkingsgronden
Artikel 3:9a Sluiting van een seksinrichting
Artikel 3:10 Melding gewijzigde omstandigheden
Artikel 3:11 Verlenging vergunning
Afdeling 3. Uitoefenen seksbedrijf
Paragraaf 3.1 Regels voor alle seksbedrijven
Artikel 3:12 Sluitingstijden seksinrichtingen; aanwezigheid; toegang
Artikel 3:13 Adverteren
Paragraaf 3.2 Regels voor alle prostitutiebedrijven en prostituees
Artikel 3:14 Leeftijd en verblijfstitel prostituees
Artikel 3:15 Bedrijfsplan
Artikel 3:16 Verdere verplichtingen van de exploitant en beheerder prostitutiebedrijf
Paragraaf 3.3 Raam- en straatprostitutie
Artikel 3:17 Verbod raam- en straatprostitutie
Paragraaf 3.4 Overgangsbepalingen
Artikel 3:18 Overgangsbepaling
Artikel 3.19 Overgangsbepaling bestemming bestaande seksinrichtingen

Hoofdstuk 4. Bescherming van het milieu en het natuurschoon en zorg voor het uiterlijk aanzien van de gemeente

Afdeling 1. Geluidhinder en verlichting
Artikel 4:1 Begripsbepalingen
Artikel 4:2 Aanwijzing collectieve festiviteiten
Artikel 4:3 Kennisgeving incidentele festiviteiten
Artikel 4:4 Verboden incidentele festiviteiten
Artikel 4:4a Geluidsplafond
Artikel 4:5 (geluid)hinder door onversterkte muziek vanuit inrichtingen
Artikel 4:6 Overige geluidhinder
Artikel 4:6a Mosquito
Afdeling 2. Bodem-, weg- en milieuverontreiniging
Artikel 4:7 Straatvegen
Artikel 4:8 Natuurlijke behoefte doen
Artikel 4:9 Toestand van sloten en andere wateren en niet openbare riolen en putten buiten gebouwen
Artikel 4:9a Gevelreiniging en -bewerking
Afdeling 3. Het bewaren van houtopstanden
Artikel 4:10 Begripsbepalingen
Artikel 4:11 Omgevingsvergunning voor het vellen van houtopstanden
Artikel 4:11a Aanvraag omgevingsvergunning
Artikel 4:11b Weigering/verlening vergunning

Artikel 4:11c Afstand van de erfgrenslijn
Artikel 4:11d Openbaarmaking
Artikel 4:11e Intrekken vergunning
Artikel 4:11f Bijzondere vergunningsvoorwaarden
Artikel 4:11g Herplant-/instandhoudingsplicht
Artikel 4:11h Schadevergoeding
Artikel 4:11i Waarde- en schadebepaling aan bomen
Artikel 4:11j Bestrijding iepziekte
Artikel 4:11k Voorwerpen aan/in houtopstand
Afdeling 4. Maatregelen tegen ontsiering en stankoverlast
Artikel 4:13 Opslag voertuigen, vaartuigen, caravans, mest, ingekuilde landbouwproducten e.d.
Artikel 4:15 Verbod hinderlijke of gevaarlijke reclame
Afdeling 5. Kamperen buiten kampeerterreinen
Artikel 4:17 Begripsbepaling
Artikel 4:18 Nachtverblijf buiten kampeerterreinen

Hoofdstuk 5. Andere onderwerpen betreffende de huishouding der gemeente

Afdeling 1. Parkeerexcessen
Artikel 5:1 Begripsbepalingen
Artikel 5:2 Parkeren van voertuigen van autobedrijf e.d.
Artikel 5:3 Te koop aanbieden van voertuigen
Artikel 5:4 Defecte voertuigen
Artikel 5:5 Voertuigwrakken
Artikel 5:6 Caravans, aanhangwagens e.d.
Artikel 5:7 Parkeren van reclamevoertuigen
Artikel 5:8 Parkeren van grote voertuigen
Artikel 5:10 Overlastgevend parkeren van voertuigen
Artikel 5:11 Aantasting groenvoorzieningen door voertuigen
Artikel 5:12 Overlastgevend stallen en hinderlijk parkeren van (brom)fietsen, fietswrakken
Afdeling 2. Collecteren
Artikel 5:13 Inzameling van geld of goederen
Afdeling 3. Venten
Artikel 5:14 Begripsbepaling
Artikel 5:15 Ventverbod
Artikel 5:16 Vrijheid van meningsuiting
Afdeling 4. Standplaatsen
Artikel 5:17 Begripsbepaling
Artikel 5:18 Standplaatsen
Artikel 5:18a Weigerings- en intrekkingsgronden
Artikel 5:21 Gereserveerd
Artikel 5:21a Standplaatsvrije gebieden
Artikel 5:21b Overgangsrecht standplaatsvrije gebieden
Artikel 5:21d Standplaatsen grote voertuigen
Afdeling 5. Snuffelmarkten [Vervallen]
Artikel 5:22 Begripsbepaling [Vervallen]
Artikel 5:23 Organiseren van een snuffelmarkt [Vervallen]
Afdeling 6. Openbaar water
Artikel 5:23a Toepassingsbereik
Artikel 5:24 Gebruik van openbaar water
Artikel 5:25 Ligplaats vaartuigen
Artikel 5:28 Beschadigen van waterstaatswerken en oevers
Artikel 5:29 Reddingsmiddelen
Artikel 5:30 Veiligheid op het water
Artikel 5:30a Zwemmen en baden elders dan in zee
Artikel 5:31 Overlast aan vaartuigen
Artikel 5:31a Vaarverbod
Artikel 5:31b Verzamelen van visvoer
Afdeling 7. Strand en zee
Artikel 5:32 Motorvoertuigen, (brom)fietsen op strand en in duinterreinen
Artikel 5:33 Rij- en trekdieren op het strand
Artikel 5:33a Vaartuigen op en bij het strand en in de zee
Artikel 5:33b Zwemmen en baden in zee
Artikel 5:33c Verbod zich te bevinden op de blokken van de blokkendam
Artikel 5:33d Gevaarlijke speelwerktuigen
Artikel 5:33e Vrijstellingen
Artikel 5:33f Aanwijzen gebieden naaktrecreatie

Afdeling 3. Verspreiden van gedrukte stukken

Artikel 2:6 Beperking verspreiden van voorwerpen voor handelsreclamedoeleinden

1.
Het is verboden gedrukte of geschreven stukken of afbeeldingen aan te bieden, aan te bevelen of bekend te maken, leden of donateurs te werven, producten of monsters uit te delen, personen staande te houden ten behoeve van het uitvoeren van een enquête of een onderzoek met het kennelijke doel handelsreclame te maken op of aan door het college aangewezen wegen of weggedeelten daarvan.
2.
Het college kan de werking van het verbod beperken tot bepaalde dagen of uren.
3.
De verspreider is verplicht de gedrukte stukken of afbeeldingen direct op te ruimen of te laten opruimen, indien deze in de omgeving van de plaats van uitreiking op de weg of een andere voor het publiek toegankelijk plaats door het publiek worden weggeworpen of achterblijven.
4.
Het verbod geldt niet voor het huis aan huis verspreiden of het aan huis bezorgen van gedrukte of geschreven stukken of afbeeldingen.
5.
De burgemeester kan vrijstelling of ontheffing verlenen van het in het eerste lid gestelde verbod.
6.
Afspraken met evenementenorganisatoren kunnen het nodig maken beperkingen aan grootschalige reclame-uitingen op te leggen.
7.
Het college zal de raad vooraf in kennis stellen van een besluit tot het in werking stellen van het in het eerste lid gestelde verbod.
8.
Op de ontheffing en vrijstelling is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) niet van toepassing.

Afdeling 4. Vertoningen e.d. op de weg

Artikel 2:7 [gereserveerd]

Artikel 2:8 [gereserveerd]

Artikel 2:9 Straatartiest

1.
Het is verboden ten behoeve van publiek als straatartiest, straatfotograaf, straatmuzikant, tekenaar, filmopereur of gids op te treden op of aan door de burgemeester aangewezen wegen of weggedeelten.
2.
De burgemeester kan de werking van het in het eerste lid gestelde verbod beperken tot nader door hem aan te duiden dagen en uren.
3.
De burgemeester kan vrijstelling of ontheffing verlenen van het verbod.
4.
Op de ontheffing is paragraaf 4.1.3.3. van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) van toepassing.

Afdeling 5. Bruikbaarheid en aanzien van de weg

Dit artikel is niet van toepassing voor zover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien bij of krachtens de Wet milieubeheer.

Artikel 5:11 Aantasting groenvoorzieningen door voertuigen

1.
Het is verboden met een voertuig, fiets of bromfiets te rijden door dan wel deze te doen of te laten staan in een park of plantsoen of een van gemeentewege aangelegde beplanting of groenstrook.
2.
Het verbod geldt niet:
 - a.
op de paden;
 - b.
voor voertuigen die nodig zijn en gebruikt worden ter uitvoering van werkzaamheden door of vanwege de overheid;
 - c.
voor voertuigen, waarmee standplaats wordt of is ingenomen op terreinen die mede of uitsluitend voor dit doel zijn bestemd.
3.
Het college kan ontheffing verlenen van het in het eerste lid gestelde verbod.
4.
Op de ontheffing is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) niet van toepassing.

Artikel 5:12 Overlastgevend stallen en hinderlijk parkeren van (brom)fietsen, fietswrakken

1.
Het is verboden op door het college in het belang van het uiterlijk aanzien van de gemeente, ter voorkoming of opheffing van overlast, dan wel ter voorkoming van schade aan de volksgezondheid aangewezen wegen of weggedeelten fietsen of bromfietsen:
 - a.
onbeheerd buiten de daarvoor bestemde ruimten of plaatsen te laten staan, of
 - b.
langer dan vier weken onbeheerd te laten staan.
2.
Het is verboden op of aan de weg fietsen of bromfietsen te parkeren:
 - a.
op zodanige wijze voor of tegen een gebouw, dat daardoor voor een bewoner of gebruiker van dat gebouw de toegang of het uitzicht wordt belemmerd;
 - b.
op zodanige wijze op een voetpad of trottoir, dat daardoor de doorgang wordt gehinderd of belemmerd;
 - c.
op geleidelijnen die op de weg zijn aangebracht ten behoeve van visueel gehandicapten;
 - d.
op zodanige wijze dat daardoor het in- en uitstappen bij tram, bus taxi of gehandicaptenplaats gehinderd of belemmerd wordt;
 - e.
op zodanige wijze dat daardoor de functie van straatmeubilair gehinderd of belemmerd wordt;
 - f.
tegen monumenten of gedenktekens; of
 - g.
op een zodanige wijze dat daardoor de doorgang en opbouw op een markt wordt gehinderd of belemmerd.
3.
Het is verboden op of aan de weg een bromfiets of fiets te plaatsen of te hebben, die rijtechnisch in onvoldoende staat van onderhoud en tevens in een kennelijk verwaarloosde toestand verkeert.
4.
Het is verboden op door het college ter voorkoming of opheffing van ernstige overlast aangewezen wegen of weggedeelten fietsen of bromfietsen langer dan twee weken onbeheerd te laten staan.

wanneer als gevolg van bijzondere omstandigheden in de gemeente of een deel van de gemeente redelijkerwijs te verwachten is dat door het verlenen van de vergunning een redelijk verzorgingsniveau voor de consument ter plaatse in gevaar komt.

Artikel 5:19 Toestemming rechthebbende

[gereserveerd] **Artikel 5:20** [gereserveerd]

Artikel 5:21 Aanhoudingsplicht

[gereserveerd]

Artikel 5:21a Standplaatsvrije gebieden

1.
Het college kan standplaatsvrije gebieden aanwijzen waar geen standplaatsvergunning wordt verleend.
2.
Het college kan ontheffing verlenen voor het innemen van een standplaats op een oppervlakte van niet meer dan 2 m² in een krachtens het eerste lid aangewezen gebied met een mobiele verkoopinrichting met een inhoud van niet meer dan 2 m³ voor de verkoop van goederen.
3.
Het college kan ontheffing verlenen voor het innemen van een standplaats in een krachtens het eerste lid aangewezen gebied voor de verkoop van:
 - a.
oliebollen van 1 november tot en met 31 januari;
 - b.
kerstbomen van 6 december tot en met 24 december;
 - c.
haring vanaf vlaggetjesdag tot 1 oktober;
 - d.
ijs van 1 april tot en met 30 september;
 - e.
verse sappen van 1 januari tot en met 31 december; of
 - f.
strandstoelen van 1 april tot en met 30 september.
4.
Op de ontheffingen is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) niet van toepassing.
5.
Artikel 5:18, derde en vierde lid, en artikel 5:18a zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 5:21b Overgangsrecht standplaatsvrije gebieden

1.
Indien krachtens artikel 5:21a, eerste lid, een standplaatsvrij gebied wordt aangewezen, blijven de rechten van de houder van een eerder verleende standplaatsvergunning gedurende twee jaar na die aanwijzing onverlet, tenzij de vergunning op de gronden genoemd in artikel 5:18a eerder wordt geweigerd of is ingetrokken.
2.
In een krachtens artikel 5:21a, eerste lid, aangewezen standplaatsvrij gebied kunnen door het college locaties worden aangewezen waarbinnen voor de verkoop van goederen, aan de houder voor wie ten tijde van het nemen van een aanwijzingsbesluit een standplaatsvergunning gold, ontheffing kan worden verleend voor het innemen van een standplaats met een mobiele verkoopinrichting van niet meer dan 4 m², met dien verstande dat de inhoud niet meer dan 10 m³ mag bedragen.
3.
Op de ontheffing is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) niet van toepassing.

3. In afwijking van het eerste lid is artikel 1a van de Wet op de economische delicten van toepassing op overtreding van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 2:10, tweede lid, 2:11, tweede lid onder a, 2:12, eerste lid, en 4:11, eerste lid.

Artikel 6:2 Toezicht en opsporing

Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze verordening zijn belast:

- a.
de door het college of de burgemeester aangewezen ambtenaren van het cluster stadsbeheer;
 - b.
andere door het college of de burgemeester aangewezen ambtenaren;
 - c.
ambtenaren van politie als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel a en onderdeel c, van de Politiewet 2012;
 - d.
ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee ten aanzien van de directe omgeving van Rotterdam The Hague Airport.
2.
Ambtenaren genoemd in het eerste lid, onder c en d, zijn bevoegd bij overtreding van het bepaalde bij of krachtens deze verordening en bij verstoring van de openbare orde of bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, de bevelen te geven die noodzakelijk worden geacht voor de handhaving van de openbare orde.

Artikel 6:3 Binnentreden van woningen

De ambtenaren die belast zijn met het toezicht op de naleving of de opsporing van een overtreding van de bij of krachtens deze verordening gegeven voorschriften die strekken tot handhaving van de openbare orde of veiligheid of bescherming van het leven of de gezondheid van personen, zijn bevoegd tot het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner.

toelaatbaar kan worden geacht (verkeersmotief). Dit verbod geldt niet "automatisch", het college moet eerst een aanwijzingsbesluit nemen waarbij een gebied en/of periode wordt genoemd waar het verbod gelding heeft.

In toenemende mate wordt geklaagd over door velen als (neven)bedrijf uitgeoefende reparatie- en sloopwerkzaamheden aan op de weg geparkeerde voertuigen. Deze werkzaamheden geven veelal klachten inzake geluidsoverlast en verontreiniging van de weg; in mindere mate wordt geklaagd over de als gevolg van deze activiteiten verminderde parkeergelegenheid. Op grond van artikel 5:2, eerste lid, onder b, kan hiertegen worden opgetreden.

Met het oog op het vorenstaande is het derhalve wenselijk de strafbaarheid van het herstellen of slopen op de weg niet te relateren aan de omstandigheid dat er sprake moet zijn van drie of meer voertuigen. Indien het slopen of herstellen van een voertuig bij herhaling geschiedt, moet -met het oog op de vorengenoemde bezwaren - hiertegen kunnen worden opgetreden, daargelaten of zich in de onmiddellijke omgeving meer auto's bevinden die betrokkene "toebehoren of zijn toevertrouwd". Er zij op gewezen dat zowel het verontreinigen van de weg als het veroorzaken van hinderlijk rumoer reeds is verboden in de artikelen 4:6 en 2:47 van de APV. Met het oog op het toenemend aantal klachten is een strafbepaling, welke zich in het bijzonder richt tot de onderhavige activiteiten, wenselijk naast genoemde (algemene) verbodsbepalingen.

Het tweede lid verschafte de mogelijkheid om ook op te treden tegen excessief gebruik van de openbare weg door (voertuigen van) rijkschoolhouders en taxibedrijven.

In het derde lid, onder a, is het woord "vergen" gebezigd in plaats van "duren" ten einde twijfel over de vraag of met een bepaalde herstel- of onderhoudswerkzaamheid meer dan een half uur gemoeid is, zoveel mogelijk uit te sluiten. Bij het gebruik van de term "vergen" beschikt men over een meer objectieve maatstaf.

De in het eerste lid gestelde verbodsbepaling geldt uiteraard niet voor het normaal parkeren van de voorpersoonlijk gebruik gebezigde auto('s) van de exploitant. Het verlenen van een ontheffing ingevolge het vierde lid zal in het algemeen op zijn plaats zijn in geval, alle omstandigheden in aanmerking genomen, redelijkerwijs moet worden aanvaard dat de exploitant geen andere mogelijkheden ten dienste staan dan de hem toebehorende of toevertrouwde auto's op de weg te parkeren. Te denken is hierbij aan het geval dat de exploitant van een reeds lang bestaand bedrijf in de feitelijke onmogelijkheid verkeert op eigen terrein of in de nabijheid van zijn bedrijfstallingsruimte te creëren respectievelijk daarover op andere wijze de beschikking te krijgen. Aan de ontheffing kunnen uiteraard voorschriften worden verbonden, onder meer omtrent de plaats waar en de tijd gedurende welke voertuigen voor de hier aan de orde zijnde doeleinden op de weg mogen worden geplaatst, alsmede ten aanzien van het aantal voertuigen dat ter plaatse door de houder van de ontheffing mag worden geparkeerd.

Artikel 5:3 Te koop aanbieden van voertuigen

Het komt regelmatig voor dat eigenaren hun voertuig te koop aanbieden op de openbare weg. Wanneer het een enkel voertuig betreft, is dit geen echt probleem. Van aantasting van het uiterlijk aanzien van de omgeving is niet of nauwelijks sprake, de overlast voor de omwonenden blijft beperkt en het gebruik van de beschikbare parkeerruimte kan niet excessief genoemd worden. Anders ligt het wanneer de voertuigen met grote aantallen tegelijk aangeboden worden. Behalve dat het uiterlijk aanzien wordt aangetast, brengt het voor de omwonenden aanzienlijke overlast met zich mee. Een dergelijke uitstalling van voertuigen trekt immers kooplustigen aan. Ook wordt er een aanmerkelijk beslag op de beschikbare parkeerruimte gelegd.

Artikel 5:3 dient om te kunnen optreden tegen geïmproviseerde kleine automarkten op de openbare weg. Gezien de overlast die daarmee gepaard kan gaan is het niet wenselijk om hier een *lex silencio positivo* toe te passen.

Artikel 5:4 Defecte voertuigen

Veelvuldig doet zich het verschijnsel voor dat niet-rijklare voertuigen op de weg worden geplaatst. De eigenaar of houder van een of meer van dergelijke voertuigen heeft deze meestal aangekocht om na weken of zelfs maanden van nijvere zelfwerkzaamheid weer een volwaardig voertuig te creëren. Niet altijd slaagt hij in deze poging, waarna het voertuig op de weg wordt achtergelaten, waar het na verloop van tijd degenereert tot autowrak. Deze bepaling richt zich in het bijzonder tegen dit soort parkeergedragingen. Het excessieve is in het bijzonder gelegen in het in relatie tot het tekort aan parkeerruimte niet gerechtvaardigde doel waartoe men het voertuig op de weg zet. Daarnaast kan het hier bedoelde parkeren een ontsiering van het uiterlijk aanzien van de gemeente meebrengen en om die reden excessief zijn.

Artikel 5:5 Voertuigwrakken

Anders dan de niet-rijklare voertuigen die ingeval van parkeren gedurende zekere tijd in het bijzonder een parkeerexces kunnen opleveren door het in relatie tot het tekort aan parkeerruimte niet gerechtvaardigde doel waartoe men een voertuig op de weg zet, geeft een achtergelaten voertuigwrak, inclusief een fiets of bromfiets, in de eerste plaats aanstoot, doordat het een ontsierend element in het straatbeeld vormt. Ook houdt een wrak een gevaar in voor spelende kinderen en voor de weggebruikers.

Het verbod in dit artikel richt zich op degene die het voertuigwrak op de weg plaatst of heeft. Dat is op zich al een ruimere kring van subjecten dan alleen de bestuurder; ook andere belanghebbenden bij het voertuig vallen onder deze bepaling.

Artikel 5:6 Caravans, aanhangwagens e.d.

Artikel 5:6 Caravans, aanhangwagens e.d.

Als algemene regel geldt dat voertuigen mogen worden geparkeerd op plaatsen die daarvoor bedoeld zijn. Artikel 5:6 geeft echter een belangrijke uitzondering op de algemene regel. Op die plaatsen die zijn aangewezen, geldt een verbod te parkeren. De aanwijzing geeft het gebied aan waar het verbod noodzakelijk is. In overige gebieden geldt het verbod niet.

Eerste lid, onder a Deze bepaling richt zich tegen het plaatsen of hebben van caravans, campers, kampeerwagens, aanhangwagens e.d. op de wegen of weggedeelten die zich vanwege de aard of gebruik van het gebied niet lenen tot het parkeren van aanhangwagens. Hierbij moet gedacht worden aan wegen of weggedeelten die zich kenmerken door een zeer intensief gebruik in het publieke verkeer en waarbij het uiterlijk aanzien van de stad een grote rol speelt. Hierbij moet gedacht worden aan winkelstraten of wegen die niet of nauwelijks een woonfunctie hebben maar wel beeldbepalend zijn voor het uiterlijk aanzien van de stad. Straten met een woonfunctie komen hier niet voor in aanmerking, omdat daarmee de bewoners het onmogelijk wordt gemaakt een aanhanger, caravan o.i.d. te hebben. Een dergelijke beperking is niet wenselijk.

Eerste lid, onder b. Deze bepaling richt zich tegen het langer dan nodig plaatsen of hebben van caravans, campers, kampeerwagens, aanhangwagens e.d. op de weg. In het algemeen is het parkeren van aanhangers e.d. toegestaan. Daar waarparkeerruimte schaars is, kan het college wegen of weggedeelten aanwijzen waar het plaatsen van aanhangers e.d. op de weg niet langer toegestaan is dan op drie aaneensluitende dagen. Dit betekent dat een aanhanger die alleen maar in de avond wordt geparkeerd, daar ook maar op drie aaneensluitende dagen mag staan. Met het gebruik van de aanhanger, of het steeds een paar meter verplaatsen van een caravan, aanhangwagen e.d. wordt overtreding van deze bepaling dus niet voorkomen.

Het excessieve van het hier bedoelde parkeren is in de eerste plaats gelegen in het buitensporige gebruik van schaarse parkeerruimte dat daarmee gepaard gaat.

Daarnaast is het ontsieren van het uiterlijk aanzien van de gemeente een grond voor het beperken van het parkeren van aanhangers e.d.

Het plaatsen of hebben gedurende ten hoogste drie achtereenvolgende dagen wordt niet verboden, opdat de betrokkene de gelegenheid zal hebben zijn kampeerwagen, caravan of camper voor een te ondernemen reis gereed te maken, respectievelijk na de reis op te ruimen.

Met de zinsnede 'of een ander dergelijk voertuig dat uitsluitend of mede voor andere dan verkeersdoeleinden wordt gebezigd' is beoogd aan te geven dat alle soorten (aanhang)wagens en voertuigen, die niet 'dagelijks' worden gebruikt als vervoermiddel onder deze bepaling kunnen vallen. Voor campers ligt dit moeilijk. Als een dergelijk voertuig wel een parkeervergunning heeft gekregen, is handhaving van de drie dagen termijn dit artikel niet goed houdbaar. Gevoeglijk kan men er in zo'n geval er vanuit gaan dat het voertuig wel regelmatig gebruikt wordt. Ook al om scheve verhoudingen tussen wel en niet gereguleerde parkeerplaatsen te vermijden, ligt het in de rede om dit artikel toe te passen op geparkeerde campers die gedurende langere tijd niet gebruikt worden. Hierbij moet aan meerdere weken gedacht worden.

Op bedrijfs- en industrieterreinen kan om redenen van orde en veiligheid het aantal parkeerplaatsen beperkt zijn. Uit de aard van de gevestigde bedrijven volgt soms dat het parkeren van aanhangers, waarvan de lading veelal onduidelijk is, veiligheidsrisico's met zich mee kan brengen. Het gebruik van trailers hoort bij bedrijfsterreinen. Echter, bedrijven mogen de weg niet als opslag gebruiken. In deze gevallen is regulering mogelijk. Een beperking tot het parkeren op drie achtereenvolgende dagen laat voldoende ruimte voor een normale bedrijfsvoering.

Op grond van het tweede lid kan het college ontheffing verlenen van het in het eerste lid, onder a en b, gestelde verbod. Het motief voor een aanwijzingsbesluit is doorgaans dat een toch al beperkte parkeerruimte door caravans e.d. overbelast zou raken. In die situatie zou het onwenselijk zijn dat een ontheffing zou ontstaan als er een beslistermijn wordt overschreden. Om die reden is van een *lex silencio positivo* afgezien.

Artikel 5:7 Parkeren van reclamevoertuigen

Artikel 5:7 Parkeren van reclamevoertuigen

Deze bepaling richt zich tegen degenen die voor een beroep of bedrijf reclame maken door een of meer voertuigen, voorzien van reclameopschriften, op de weg te parkeren. Hierbij staat het maken van reclame voorop. Als handelsreclame in de zin van dit artikel wordt niet gezien de vermelding op een voertuig van de naam van het bedrijf waarbij het voertuig in gebruik is en een (korte) aanduiding van de goederen of diensten die dat bedrijf pleegt aan te bieden. Deze voertuigen worden immers niet primair gebruikt "met het kennelijke doel om daarmee handelsreclame te maken", maar vooral als vervoersmiddel.

Het excessieve is primair gelegen in het in relatie tussen het tekort aan parkeerruimte en het niet gerechtvaardigde doel waartoe men het voertuig op de weg zet. Dit doel kan reeds met één voertuig worden bereikt. In de tweede plaats kan het excessieve gelegen zijn in het motief van het tegengaan van ontsiering van het uiterlijk aanzien van de gemeente.

In deze bepaling gaat het om een "eigenlijk" parkeerexces, hetwelk veronderstelt dat de gedraging plaatsvindt op een weg (in de zin van de WVW 1994). Het hebben van handelsreclame op of aan onroerend goed op een vanaf de weg zichtbare plaats is geregeld in artikel 4:15.

Het in dit artikel omschreven verbod is beperkt tot het maken van handelsreclame (commerciële reclame). Uit de jurisprudentie en uit artikel 7, vierde lid, van de Grondwet blijkt, dat de gemeentelijke wetgever in ieder geval het maken van handelsreclame aan beperkingen mag onderwerpen.

Artikel 5:8 Parkeren van grote voertuigen

Artikel 5:8 beoogt het gemeentebestuur mogelijkheden te verschaffen om aantasting van het uiterlijk aanzien van de gemeente door het doen of laten staan van bepaalde voertuigen tegen te gaan alsmede het parkeren van grote voertuigen voor gebouwen waardoor er voor bewoners of gebruikers hinder ontstaat. Het doen of laten staan van grote voertuigen kan immers op bepaalde plaatsen, zoals op dorpspleinen, vóór monumenten en historische gebouwen, in parken, op rustieke plekjes in open landschappen een ernstige aantasting van het stads-, dorps- of landschapsschoon betekenen. Vrachtauto's, aanhangwagens, kermiswagens en reclameauto's bijvoorbeeld kunnen op dergelijke plaatsen een zeer storend element vormen. Het zijn deze situaties waarop dit artikel ziet. Aangezien de plaatsen waar ontsiering van de hiervoor vermelde objecten zich kan voordoen, vrijwel steeds aan te geven zullen zijn, is de bepaling aldus geredigeerd dat het verbod slechts geldt ten aanzien van die plaatsen die het college heeft aangewezen. Dit aanwijzen kan bijvoorbeeld in de praktijk eenvoudig geschieden doordat het college in zijn besluit verwijst naar een plattegrond van de gemeente waarop de plaatsen waar niet mag worden geparkeerd, worden gearceerd. Gezien het motief van deze bepaling heeft zij ook betrekking op het parkeren van grote voertuigen buiten de weg.

Het tweede lid van artikel 5:8 beoogt optreden mogelijk te maken tegen het parkeren van grote voertuigen op de weg, als dat gepaard gaat met een excessief gebruik van de weg. Met betrekking tot dit motief "buitensporig gebruik van de weg", moge nog worden opgemerkt, dat het in dat verband niet noodzakelijkerwijs om (het parkeren van) méér voertuigen behoeft te gaan. Ook het parkeren van één groot voertuig kan een parkeerexces in deze zin opleveren.

Op bedrijfs- en industrieterreinen kan om redenen van orde en veiligheid het aantal parkeerplaatsen beperkt zijn. Uit de aard van de gevestigde bedrijven volgt soms dat het parkeren van grote voertuigen, waarvan de lading veelal onduidelijk is, veiligheidsrisico's met zich mee kan brengen. Uit de aanwijzing van plaatsen waar het parkeren van grote voertuigen niet toelaatbaar is, zal duidelijk moeten blijken of deze aanwijzing is gebaseerd op het eerste lid of het tweede lid, zulks mede in verband met het bepaalde in het derde lid.

De in het derde lid opgenomen uitzondering ziet bijvoorbeeld op (het parkeren van) "hoogwerkers", meetwagens e.d.

De werking van het in het tweede lid gestelde verbod is ingevolge het vierde lid beperkt tot de avond en de nacht, alsmede het weekeinde en de doordeweekse feestdagen. Het lijkt in het algemeen niet redelijk om het parkeren van grote voertuigen op de weg ook gedurende de werkdag te verbieden. Dit zou de belangen van met name handel en industrie te zeer schaden. Dit ligt echter anders wanneer de bescherming van het uiterlijk aanzien van de gemeente in het geding is. Het parkeren van grote voertuigen op plaatsen waar dit naar de mening van het college schadelijk is voor dit uiterlijk aanzien, moet te allen tijde verboden kunnen worden. Daarom geldt de in het derde lid vervatte uitzondering niet voor het in het eerste lid gestelde verbod.

Naast de krachtens het tweede lid geldende beperkingen kent het zesde lid aan het college de bevoegdheid toe ter zake van de in het eerste lid, onder a, en het tweede lid omschreven verboden een ontheffing te verlenen.

Aldus kan worden voorkomen dat de werking van deze verboden in incidentele gevallen zou leiden tot een onevenredige aantasting van bedrijfsbelangen.

Verzoeken om ontheffing zullen van geval tot geval moeten worden bekeken. Omstandigheden welke in beginsel door alle bedrijven – ongeacht de aard – kunnen worden aangevoerd, rechtvaardigen op zich nog geen ontheffing. Aan een ontheffing kunnen uiteraard voorschriften worden verbonden betreffende de tijd en de plaats waarop deze zal gelden.

Een ontheffingsmogelijkheid ten aanzien van het eerste lid, onder b, is niet geboden. Niet goed valt in te zien hoe deze mogelijkheid te rijmen valt met het hinderlijke karakter van het hier bedoelde parkeren.

Artikel 5:10 Overlastgevend parkeren van voertuigen

Deze bepaling ziet op hinder en overlast die voor bewoners of gebruikers van nabijgelegen gebouwen of terreinen kunnen ontstaan door het parkeren van voertuigen met stankverspreidende stoffen, zoals vrachtauto's van destructiebedrijven, vismeelfabrieken e.d. Onder de werking van deze

bepaling valt ook het doen of laten staan van voertuigen met stankverspreidende stoffen buiten de weg in de zin van de WVV.

Een ontheffingsmogelijkheid wordt niet geboden. Deze mogelijkheid valt niet goed te rijmen met het hinderlijke karakter van het hier bedoelde parkeren.

Artikel 5:11 Aantasting groenvoorzieningen door voertuigen

Eerste lid Het is helaas een veelvuldig voorkomend verschijnsel dat groenstroken, openbare beplantingen, plantsoenen en grasperken worden benut voor het parkeren van voertuigen.

Met de onderhavige bepaling wordt beoogd beschadiging van groenstroken e.d., die het uiterlijk aanzien van de gemeente beogen te verfraaien, te voorkomen en het groen beter aan zijn bestemming te doen beantwoorden.

Tweede lid

Bij de onder a bedoelde voertuigen kan worden gedacht aan voertuigen, in gebruik bij de politie of de brandweer, als ook bij de gemeentelijke plantsoenendienst. Campings vallen onder terreinen als bedoeld onder b.

Artikel 5:12 Overlastgevend stallen en hinderlijk parkeren van (brom)fietsen, fietswrakken

Eerste lid

Artikel 5:12 maakt het mogelijk van overheidswege op te treden tegen overlast die veroorzaakt wordt door het plaatsen van twee- of driewielige fietsen of twee- of driewielige bromfietsen. Het gaat voornamelijk om plaatsen waar zich grote concentraties van gestalde(brom)fietsen voordoen, zoals bij stations, winkelcentra, culturele instellingen en dergelijke. Voorop staat dat dan wel voldoende stallingsmogelijkheden ter plekke aanwezig zijn. Door het college aangewezen plaatsen zullen moeten worden voorzien van borden, waarop staat aangegeven dat foutief gestalde (brom)fietsen zullen worden verwijderd (oftewel het toepassen van bestuursdwang).

Lid 1 onderdeel b beoogt optreden mogelijk te maken tegen overlast van fietsen die langer dan vier weken onbeheerd staan. In de onder onderdeel b bedoelde aan te wijzen gebieden is de restrictie minder vergaand dan onder onderdeel a van het eerste lid, waarin bepaald is dat in het aan te wijzen gebied niet buiten (brom)fietsvoorzieningen mag worden geparkeerd. In gebieden die onder onderdeel b worden aangewezen mag wel overal worden geparkeerd, maar de (brom)fietsen mogen niet langer dan 4 weken onbeheerd staan. Het gebruik van onderdeel b zal dan ook een breder gebruik kennen dan onderdeel a, namelijk waar er sprake is van overlast door onbeheerde (brom)fietsen. Echter, in woonstraten moet het voor bewoners mogelijk blijven hun (brom)fiets wegens bijvoorbeeld slechte weersomstandigheden een paar maanden buiten te laten staan. Een vergaande beperking is namelijk in strijd met de Wegenverkeerswet 1994. De in overtreding zijnde (brom)fietsen zullen worden gemarkeerd en zo nodig onder bestuursdwang verwijderd.

Tweede lid Dit lid beoogt optreden mogelijk te maken tegen overlast van (brom)fietsen die de normale functie van het trottoir belemmeren. De normale functie van het trottoir is de verplaatsing van personen. Daarnaast kan het trottoir kortstondig gebruikt worden om (brom)fietsen te parkeren. Onderdeel a geeft aan dat men op normale wijze een gebouw moet kunnen betreden en dat men uitzicht moet houden.

Onderdeel b geeft aan dat het verboden is om (brom)fietsen dusdanig te plaatsen op een trottoir of voetpad dat daardoor de doorgang wordt belemmerd. De verkeersdoorstroming mag niet gehinderd worden.

Dit geldt zowel voor het voetgangersverkeer -denk bijvoorbeeld aan mensen met rollators of in rolstoelen- maar ook voor ander weg- en waterverkeer. Zo is het bijvoorbeeld niet toegestaan om (brom)fietsen op zodanige wijze te parkeren op bewegende brugdelen dat de vrije doorgang van een vaarweg wordt belemmerd. De feitelijke hinder voor het verkeer is hier het uitgangspunt voor handhaving.

Onderdeel c beoogt een vrije doorgang te garanderen voor visueel gehandicapten. Vrij moet hier worden opgevat als ongehinderd voor iemand die niet kan zien als er zich een obstakel op of direct naast de geleidelijnen bevindt.

De onderdelen d en e geven aan dat verboden is de (brom)fiets zo te parkeren dat in- en uitstapplaatsen van het openbaar vervoer worden versperd, straatmeubilair niet kan worden gebruikt.

Onderdeel f verbiedt het parkeren tegen monumenten of gedenktekens.

Onderdeel g beoogt optreden mogelijk te maken tegen fietsen die het opbouwen en de doorgang van bijvoorbeeld een markt of evenement mogelijk te maken. Dit moet kenbaar worden gemaakt door middel van bebording.

De in overtreding staande (brom)fietsen zullen zo nodig onder spoedeisende bestuursdwang verwijderd kunnen worden. Het spoedeisende karakter wordt veroorzaakt door de feitelijke hinder en belemmering van bijvoorbeeld opstapplaatsen van het openbaar vervoer en door het gevaar voor de volksgezondheid door bijvoorbeeld struikelgevaar.

Derde lid Door deze verbodsbepaling wordt het voor Stadsbeheer gemakkelijker (brom)fietswrakken - waar niemand zich meer om bekommert - van de weg af te halen, aangezien in casu sprake is van een strafbaar feit. Het doet hierbij niet terzake of de betreffende (brom)fiets al dan niet op slot staat. Een (brom)fietswrak is een wrak indien de (brom)fietsen, die in alle redelijkheid niet meer te

berijden zijn, en die door de eigenaar - om wat voor reden dan ook - niet meer (kunnen) worden onderhouden.

Vierde lid

Het vierde lid geeft een verdere restrictie aan het onbeheerd op straat laten staan van (brom)fietsen. Er kunnen namelijk locaties zijn waar de parkeerdruk als gevolg van (brom)fietsen zo hoog is, zoals rondom trein- en metrostations, uitgaansgebieden en winkelgebieden, dat het onwenselijk is dat de parkeercapaciteit en overige plekken in de openbare ruimte langdurig worden ingenomen door (brom)fietsen die niet of nauwelijks worden gebruikt. Deze onbeheerde (brom)fietsen kunnen voor ernstige overlast zorgen met als gevolg dat meer geparkeerd wordt op de stoep of buiten officiële parkeervoorzieningen. Op dit soort plekken met ernstige overlast kunnen (brom)fietsen na aanwijzing door het college dan al na twee weken in plaats van vier weken (zoals in artikel 5:12 lid 1 onderdeel b) door middel van bestuursdwang worden verwijderd. Van deze bevoegdheid wordt pas gebruik gemaakt als blijkt dat een aanwijzing op grond van het tweede lid onderdeel b onvoldoende effect heeft om de overlast aan te pakken. Net zoals artikel 5:12 lid 1 onderdeel b geldt lid 4 niet voor woonstraten.

Afdeling 2. Collecteren Artikel 5:13 Inzameling van geld of goederen

Van oudsher wordt in Nederland op ruime schaal een beroep gedaan op de liefdadigheidzin van het publiek door middel van collecten, inschrijvingen, verkoop van steunbonnetjes, enz. Dat er zich bij inzamelingsacties ongewenste en bedrieglijke praktijken kunnen voordoen, is bekend. Veelal gaan inzamelingsacties uit van volkomen betrouwbare instellingen; evenwel komt het ook voor dat de bedoelde inzamelingen e.d. uitgaan van instellingen of personen die in het geheel geen steun verdienen of wier beroep op de algemene liefdadigheidzin niet gemotiveerd is. Ook komt het voor dat slechts in naam een instelling bestaat, terwijl in werkelijkheid alleen particuliere belangen worden gediend. Voorts kan er sprake zijn van misbruiken in die zin dat de giften die liefdadige personen ter beschikking stellen slechts voor een klein deel ten goede komen aan het (beweerde) charitatieve doel.

Buiten de sfeer van het strafrecht ligt het bestrijden van ongewenste praktijken primair op de weg van de gemeenten die het vergunningenbeleid voor inzamelingen, straatcollecten en dergelijke in handen hebben.

Ingevolge het eerste lid, is het houden van een openbare inzameling gebonden aan een vergunning van het college.

Direct dialogue is een fondsenwervingmethode waarbij mensen worden aangesproken en gevraagd om donateur of lid te worden van een instelling voor een goed doel en waarbij een intekenlijst wordt aangeboden. De charitatieve instelling kan de werving zelf verrichten of dit laten doen. Het is een wervingmethode die de laatste jaren snel populair is geworden. Deze vorm van fondsenwerving kan ook huis-aan-huis geschieden. Direct dialogue valt ook onder de reikwijdte van dit artikel. Indien de fondsenwerving door een derde namens de instelling wordt verricht ligt het voor de hand dat aan deze derde dezelfde voorwaarden worden opgelegd als aan een charitatieve instelling, dus ook het terugkoppelen van wat ingezameld is (hoeveel machtigingen en voor welk bedrag).

Voor de toepasselijkheid van de onderhavige bepaling is het niet nodig dat de inzameling zich naar haar aard en opzet richt tot een ieder zonder onderscheid. Voor de openbaarheid van de inzameling is voldoende dat deze aan de openbare weg of van daaraf zichtbaar dan wel op een andere voor het publiek toegankelijke plaats plaatsvindt.

In het derde lid is voorts een uitzondering opgenomen voor inzamelingen die gehouden worden "in besloten kring". De uitdrukking "in besloten kring" doelt op gevallen waarin tussen de inzamelende instelling en de persoon tot wie zij zich richt een bepaalde kerkelijke, maatschappelijke of verenigingsband bestaat, welke binding de achtergrond vormt van de actie. Het begrip "besloten kring" veronderstelt echter een nauwere band dan alleen het gemeenschappelijk lidmaatschap. Men zal tevens moeten aangeven dat er ook een zekere gemeenschappelijke bekendheid met elkaar is. Het door de Stichting Centraal Bureau Fondsenwerving voor het inzamelingswezen jaarlijks opgestelde collectieplan dient de gemeentebesturen als leidraad voor een plaatselijk collecterooster. Bij het Centraal Bureau Fondsenwerving zijn nagenoeg alle Nederlandse gemeenten aangesloten. Het Centraal Bureau Fondsenwerving stelt zich tot taak te bevorderen dat de werving van middelen en de propaganda voor doeleinden ten algemene nutte op aanvaardbare wijze geschiedt, een en ander zowel in het algemeen belang als in het belang van de erbij betrokken instellingen.

Derhalve is het vierde lid aan deze bepaling toegevoegd, zodat geen vergunning noodzakelijk is, indien een inzamelingsactie is aangemeld bij het CBF of bij Rotterdamse stichtingen of verenigingen waarbij volgens de statuten mag worden verondersteld dat zij de inzameling doen ten algemene nutte.

Afdeling 3. Venten Artikel 5:14 Begripsbepaling

Het uitoefenen van de ambulante handel (het venten) moet worden onderscheiden van enerzijds de collectevergunning en anderzijds de standplaatsvergunning. Bij venten is het van belang dat de venter in beweging is. De venter biedt zijn waren voortdurend aan vanaf een andere plaats. Het tijdelijk stilstaan in afwachting van klanten is geen venten. HR 26-03-1974, NJ 1974, 239.

Het onderscheid tussen venten en collecteren is het volgende. Van venten of colporteren is sprake wanneer voor deze goederen een reële contraprestatie in de vorm van een vast bedrag wordt gevraagd. In principe worden bij collecteren geen goederen aangeboden, maar gaat het om het inzamelen van geld en goederen. Verkrijgt men een drukwerk of ander goed door een willekeurig bedrag of een weliswaar vast, maar niet meer als reële contraprestatie aan te merken, bedrag aan geld in een bus te werpen of te overhandigen als bijdrage voor een duidelijk kenbaar liefdadig of ideëel doel, dan is sprake van een collecte. De goederen worden daarbij slechts ter ondersteuning van die actie uitgereikt. Bij strafrechtelijk optreden tegen dit soort zonder vergunning gehouden inzamelingen zal ten laste gelegd en bewezen moeten worden dat te kennen is gegeven of de indruk is gewekt dat de opbrengst geheel of gedeeltelijk is bestemd voor een ideëel doel.

Het onderscheid tussen venten en het innemen van een standplaats betreft de periode gedurende welke goederen vanaf dezelfde plaats op straat worden aangeboden aan willekeurige voorbijgangers. Onder het innemen van een standplaats wordt verstaan het te koop aanbieden van goederen vanaf eenzelfde plaats, gebruikmakend van fysieke hulpmiddelen als een kraam of een aanhangwagen, in de openbare ruimte. Het tien minuten standplaats innemen vereist een standplaatsvergunning en geen ventvergunning, HR 26-03-1974, NJ 1974, 239. Venten en standplaatsen sluiten elkaar dus uit.

Artikel 5:15 Ventverbod

Eerste lid Het is verboden te venten als de openbare orde wordt verstoord, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of het milieu in gevaar komen. De terminologie sluit aan bij de Europese Dienstenrichtlijn. Hieronder vallen de aloude motieven van overlast (in de meeste gevallen) en verkeersveiligheid. Zie voor nadere uitleg de toelichting onder artikel 1:8. Tot het afschaffen van het vergunningstelsel is besloten, omdat venten geen overlast e.d. oplevert. De praktijk van vergunningverlening is dat men de vergunning vrijwel altijd verleent onder dezelfde voorwaarden. Er is dan geen goede reden waarom een vergunningstelsel nog noodzakelijk en proportioneel is. Overlast kan ook achteraf worden aangepakt. Volgens de Dienstenrichtlijn is een vergunning alleen proportioneel als een controle achteraf onvoldoende is.

De uitgangspunten van de Dienstenrichtlijn op grond van het EG-verdrag gelden overigens in het geval van venten ook voor het verkopen van goederen. Volgens het Hof van Justitie kunnen beperkingen gesteld worden aan de vrijheid van venten indien sprake is van een dwingende reden van algemeen belang. Op grond van artikel 16 van de Dienstenrichtlijn mogen er eisen worden gesteld aan dienstverleners die tijdelijk in Nederland hun diensten aanbieden het belang van de openbare orde, openbare veiligheid. Zie voor de argumentatie waarom gekozen is voor deze regeling de toelichting bij artikel 1:8.

Tweede lid Het tweede lid is ingevoegd om te voorkomen dat burgers op zondag of in de late avonduren en nacht worden lastig gevallen door venters.

In artikel 7 van de Verordening winkeltijden Rotterdam 2014 is bepaald dat het verbod om op zond- en feestdagen zaken aan particulieren te verkopen niet geldt voor het te koop aanbieden en verkopen van voor directe consumptie geschikte eetwaren en alcoholvrije dranken.

Daar valt venten dus ook onder. Op grond van het tweede lid van artikel 7 van de Verordening winkeltijden Rotterdam 2014 kan de raad bepalen dat de vrijstelling uit het eerste lid niet geldt voor de gehele gemeente of een of meer delen daarvan. Venten met eet- en drinkwaren en frisdrank op zon- en feestdagen is dus toegestaan op grond van artikel 7 van de Verordening winkeltijden Rotterdam 2014, tenzij de raad (een deel van) de gemeente uitzondert. Daarnaast kan de raad het venten met alle goederen (inclusief eet- en drinkwaren) ook op zon- en feestdagen verbieden of beperken tot bepaalde uren op grond van artikel 5:15. In dit geval heeft dat geresulteerd in een algemeen ventverbod op zondag. Derde lid Het derde lid regelt dat het college wegen kan aanwijzen waar het ventverbod geldt. Zo'n verbod kan bijvoorbeeld worden ingesteld ter voorkoming van overlast.

Vierde lid Het vierde lid bevat een afbakening naar hogere regelgeving. Artikel 5 van de Wegenverkeerswet luidt: Het is een ieder verboden zich zodanig te gedragen dat gevaar op de weg wordt veroorzaakt of kan worden veroorzaakt of dat het verkeer op de weg wordt gehinderd of kan worden gehinderd.

Artikel 5:16 Vrijheid van meningsuiting

In artikel 5:16 wordt aangegeven welke handelingen niet onder venten worden verstaan.

Afdeling 4. Standplaatsen Artikel 5:17 Begripsbepaling Eerste lid

Artikel 5:17 bevat een begripsomschrijving en voorziet voorts in uitzonderingen. Het hebben van een standplaats ziet op het te koop aanbieden van goederen vanaf een vaste plaats. Dit is dan ook het onderscheidend criterium ten opzichte van het venten met goederen. Bij het venten met goederen wordt er immers vanuit gegaan dat de venter voortdurend zijn goederen vanaf een andere plaats in de openbare ruimte aanbiedt. Met andere woorden: de venter is ambuland, de standplaatshouder niet.

Kernbegrip in deze verordening vormt de mobiliteit van de verkoopinrichting. Onder de fysieke middelen die hierbij worden gebruikt wordt mede een grondplaats, een kraam, een tafel of enig ander daarmee te vergelijken middel zoals bijvoorbeeld een deken of zeil verstaan. Voorts strekken de bepalingen in deze verordening ter bescherming van meerdere belangen. De aangevraagde locatie op de openbare weg wordt onder meer getoetst aan de openbare orde, waaronder begrepen het tegengaan van verkapte marktvooring, aan de verkeersvrijheid en -veiligheid alsmede aan het uiterlijk aanzien van de gemeente.

Tweede lid

Het tweede lid bepaalt dat de definitie van het eerste lid niet bevat het innemen van een standplaats op een door de gemeente ingestelde markt op basis van artikel 160, eerste lid, aanhef en onder h, van de Gemeentewet. Degene die op een door de gemeente ingestelde markt een standplaats wil innemen zal zich moeten houden aan de regels die voor de markt gelden.

Voor het innemen van een standplaats op een bepaald evenement is geen vergunning krachtens afdeling 5.4 nodig. Op het evenement is afdeling 2.7 van toepassing, waarbij de bepalingen met betrekking tot het innemen van een standplaats niet van toepassing zijn.

Artikel 5:18 Standplaatsen

Artikel 5:18 Standplaatsen

In deze bepaling is het vergunningsvereiste vastgelegd. Alleen natuurlijke personen komen in aanmerking voor een vergunning, die voor de duur van vijf jaar wordt verleend. Per persoon wordt Rotterdambreed ook maar één vergunning verleend, teneinde handel in vergunningen te voorkomen. De vergunning is niet overdraagbaar. Aan de vergunning kan het college voorschriften verbinden. Deze voorschriften kunnen betrekking hebben op het aantal dagen en tijdstippen per week en op een bepaalde periode in het jaar dat een standplaats kan worden ingenomen of het kunnen speciale voorschriften zijn met betrekking tot de verkoopinrichting. Hiermee kan worden geregeld dat seizoensproducten slechts in het betreffende seizoen verkocht worden. Denk bijvoorbeeld aan oliebollenverkoop in de winter en strandstoelenverhuur in de zomer.

Artikel 5:18a Weigerings- en intrekingsgronden

In deze bepaling is een achttal weigerings- en intrekingsgronden voor standplaatsvergunningen opgenomen. Ten aanzien van het onder d genoemde toetsingscriterium "in het belang van de bescherming van het uiterlijk aanzien van de gemeente" dienen de volgende richtlijnen als referentiekader. A. Locatie-eisen: 1. niet in looproutes; 2. niet in zichtlijnen; 3. niet voor of tegen monumenten respectievelijk kunstobjecten; 4. niet voor of tegen monumentale gebouwen.

ad 1. Looproutes: Een looproute moet worden gezien als een doorgaande route in de stad ("van punt A naar punt B") die door een aanzienlijk aantal voetgangers wordt gebruikt. Essentie van het criterium is dat er voldoende doorloopmogelijkheden voor de voetgangers moeten zijn, teneinde een redelijke doorstroming te waarborgen. Daarbij dient rekening te worden gehouden met factoren als: - verschijningsvorm van het voetgangersgebied (plein, straat); - de functie van het voetgangersgebied (winkelstraat, promenade); - breedte van de straat/het plein; - voetgangersintensiteit ter plaatse; - aanwezige elementen, als bomen, straatmeubilair e.d. Het zal duidelijk zijn, dat het onmogelijk is - gelet op het feit, dat er een enorme schakering in buitenruimten bestaat - een alles omvattende definitie van het begrip looproute te formuleren. Per geval zal moeten worden gezien of er sprake is van een looproute of in dat concrete geval -bij toewijzing van een standplaats - de looproute in voldoende mate gehandhaafd blijft. Een en ander zal bijvoorbeeld aan de hand van situatietekeningen, foto's e.d. inzichtelijk moeten worden gemaakt.

ad 2. Zichtlijnen: Het begrip zichtlijn heeft te maken met de ruimtebeleving van en oriëntatie in de stad op straatniveau. Het betreft het uitzicht op karakteristieke delen (gebouwen, kunstwerken, straten, pleinen, parken e.d.) van de stad. Hetgeen echter hierboven bij de looproutes is vermeld, geldt ook hier. Het is onmogelijk - en bovendien ook ongewenst - om bijvoorbeeld vast te leggen welke zichtlijnen van essentiële betekenis zijn. Ook hier geldt dat per concreet geval gezien moet worden of sprake is van een belangrijke zichtlijn of door het plaatsen van een standplaats aan deze zichtlijn op onaantvaardbare wijze afbreuk wordt gedaan.

ad 3/4. Monumenten, monumentale gebouwen, kunstobjecten: Het zal duidelijk zijn, dat een standplaats gesitueerd rond een monument, monumentaal gebouw of een kunstobject in ernstige mate afbreuk kan doen aan de (belevings)waarde van een dergelijk object. Onderzocht is of door middel van het formuleren van een afstandscriterium (bijvoorbeeld binnen een straal van 20 meter rond een dergelijk object is het verbodenstandplaats in te nemen) het mogelijk is een standplaats toe te staan, zonder dat daardoor ernstige afbreuk aan bijvoorbeeld het monument wordt gedaan. Een en ander is een nauwelijks te volbrengen opgave gebleken. Van essentieel belang hierbij is dat de omvang van het object bepalend is of een standplaats ter plaatse al of niet aanvaardbaar is. Hoe kleiner het monument/standbeeld, des te storender kan het innemen van een standplaats ter plaatse zijn. Bovendien is de relatie met de boven reeds uitgelegde begrippen zichtlijn en looproute in het onderhavige geval zeer duidelijk aanwezig. Het is derhalve gewenst per concrete situatie te bepalen of sprake is van een monument, een monumentaal gebouw of een kunstobject en in hoeverre het

innemen van een standplaats ter plaatse - met inachtneming van ongetwijfeld aanwezige zichtlijnen op de objecten - aanvaardbaar is.

De weigeringsgrond "uiterlijk aanzien van de gemeente" kan dus gehanteerd worden indien een of meer standplaatsen worden ingenomen op zodanige plaats dat het straatbeeld ernstig verstoord wordt. Met deze weigeringsgrond kan niet alleen verkapte markt vorming worden tegengegaan, ook is het aanzien van monumentale gebouw of stedenbouwkundige ensembles te waarborgen. Het college kan zelfstandige inhoud van deze weigeringsgrond bepalen.

Artikel 5:21a Standplaatsvrije gebieden

Naast de hierboven vermelde algemene toetsingsgronden heeft de het college de mogelijkheid om bij afzonderlijk besluit gebieden aan te wijzen waarbinnen in beginsel geen standplaatsvergunningen zullen worden afgegeven.

Het betreft hier met name gebieden in de stad die in hoge mate representatief zijn en waar bovendien in de komende jaren grote veranderingen te verwachten zijn, waarbij de inrichting van met name het openbaar gebied een dominante rol zal spelen.

Desondanks wordt de mogelijkheid gecreëerd om in deze gebieden tóch standplaats in te nemen met beperkingen ter zake van de omvang van de verkoopinrichting. De verkoopinrichting mag niet groter zijn dan 2 m², met dien verstande dat de inhoud niet meer dan 2 kubieke meter mag bedragen. Het college is bevoegd om met inachtneming van de reguliere toetsingsgronden ontheffingen te verlenen voor deze standplaatsen. In het derde lid is de ontheffingsmogelijkheid voor de verkoop of verhuur van seizoensgebonden artikelen in standplaatsvrije gebieden opgenomen. Het betreft: - haring in de periode vanaf vlaggetjesdag tot 1 oktober; - ijs in de periode van 1 april tot en met 30 september; - verse sappen in de periode van 1 januari tot en met 31 december; - oliebollen van 1 november tot en met 31 januari; - kerstbomen van 6 december tot en met 24 december; - strandstoelen van 1 april tot en met 30 september.

Bij de ontheffingverlening zijn artikel 5:18, derde en vierde lid, en 5:18a APV Rotterdam 2012 van overeenkomstige toepassing. Dit impliceert dat er in dezelfde periode maar één ontheffing aan dezelfde natuurlijke persoon mag worden verleend.

Artikel 5:21b Overgangsrecht standplaatsvrije gebieden

In het eerste lid is geregeld dat indien een gebied als standplaatsvrij wordt aangewezen, degenen op wiens naam een standplaatsvergunning is gesteld binnen het als standplaatsvrij aangewezen gebied, voor een periode van twee jaar van die vergunning gebruik kan blijven maken.

Het tweede lid geeft het college de mogelijkheid specifieke locaties binnen het standplaatsvrije gebied aan te wijzen waar ontheffing verleend kan worden aan een standplaats van niet meer dan vier vierkante meter en een inhoud die niet meer dan 10 kubieke meters mag bedragen. Dit betreft een discretionaire bevoegdheid, waarvan het college in bijzondere gevallen gebruik kan maken.

Artikel 5:21d Standplaatsen grote voertuigen

De artikelen 5:18 tot en met 5:21c van de APV Rotterdam 2012 betreffen het innemen van standplaats op de openbare weg in het kader van de 'ambulante handel'. Dit innemen van standplaats geschiedt veelal met niet al te omvangrijke (markt)kramen of met kleine voertuigen of aanhangwagens. In de praktijk bestaat bij bepaalde instanties of ondernemers de wens om ook met grotere voertuigen periodiek op bepaalde plaatsen standplaats in te nemen, teneinde daar hun diensten aan te bieden. Daarbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan voertuigen waarin medische onderzoeken worden verricht, aan bibliotheekbussen, aan (voorlichtings)voertuigen van ideële instellingen, aan voertuigen die worden gebruikt voor de inzameling van klein gevaarlijk afval en tenslotte – in het commerciële vlak - aan voertuigen, waarin of waaruit producten of diensten aan het publiek worden aangeboden, verkocht of verstrekt (verzekeringsmaatschappijen, telefoonmaatschappijen etc.). Het betreft hier over het algemeen activiteiten die gedurende een korte periode plaatsvinden. De aanvragen hebben dan ook meestal betrekking op één dag tot maximaal één week.

Afdeling 6. Openbaar water

Algemene toelichting Afdeling 6:

Het beheer van het openbaar (vaar)water is in Nederland aan diverse overheden opgedragen. Zo is voor het beheer van de belangrijkste rivieren en rijkskanalen de centrale overheid verantwoordelijk. Het beheer van de overige wateren is verdeeld tussen de provincies, gemeenten en waterschappen c.a. De centrale wetgever heeft voor het gebruik van het openbaar vaarwater diverse regelingen vastgesteld. Daarbij is een splitsing aangebracht tussen regelingen die uitsluitend van toepassing zijn op de bij het rijk in beheer zijnde vaarwateren en regelingen die voor het gebruik van alle openbare vaarwateren gelden. Genoemd wordt hier onder meer het op de Scheepvaartverkeerswet gebaseerde Binnenvaartpolitiereglement (BPR). Op provinciaal niveau is er in dit verband de Vaarwegenverordening Zuid-Holland.

De regelgevende bevoegdheid ten aanzien van "de bescherming van 's rijks waterstaatswerken en de verzekering van het doelmatig en veilig gebruik daarvan" komt exclusief toe aan de centrale overheid.

Dit betekent dat voor de provinciale en gemeentelijke overheden en de waterschappen slechts voor de overblijvende vaarwateren regelgevende bevoegdheid resteert voor zover daaraan hetzelfde motief als dat van de Wet beheer rijkswaterstaatswerken ten grondslag ligt. Deze bevoegdheid wordt eveneens gerelateerd aan het onder beheer hebben van die vaarwateren.

De regelgeving in de onderhavige paragraaf blijft beperkt tot gedragingen in of op het openbaar water (zie voor de definitie daarvan het eerste hoofdstuk van deze verordening), die overlast kunnen veroorzaken voor andere gebruikers van het openbaar water (de scheepvaart), die de veiligheid op het openbaar water in gevaar kunnen brengen, die kunnen leiden tot beschadiging van waterstaatswerken en oevers, of die te brengen zijn onder de categorie "baldadigheid". De in deze paragraaf opgenomen strafbepalingen kunnen in beginsel worden toegepast op alle openbare wateren in Rotterdam, tenzij voor die wateren andere regelingen van toepassing zijn. Dat is dan in de betreffende artikelen vermeld.

Artikel 5:23a Toepassingsbereik

Deze afdeling richt zich primair tot recreanten op het openbaar water. De wateren in beheer bij het Havenbedrijf Rotterdam N.V. worden met name gebruikt door de zee- en binnenvaart. Daarom zijn er aanvullende regels gesteld in de Havenbeheersverordening Rotterdam 2010 met betrekking tot de orde, de veiligheid en het milieu. Artikel 5:23a geeft de reikwijdte van de APV aan ten opzichte van de Havenbeheersverordening Rotterdam 2010.

Artikel 5:24 Gebruik van openbaar water

Bepalingen die evenals artikel 5:24 tot doel hebben het gebruik van het water te waarborgen, komen in zowel de Wet beheer rijkswaterstaatswerken, de Scheepvaartverkeerswet (artikel 30, tweede lid: verbod een voorwerp, van welke aard ook, dat het verkeer op een vaarweg in verwarring zou kunnen brengen, daarlangs, daarin of daarboven aan te brengen) als in de Vaarwegenverordening Zuid-Holland (artikelen 2.2.3. en 3.2.2; verbod om voorwerpen in een vaarweg te brengen of te laten vallen) voor. Zowel de Wet beheer rijkswaterstaatswerken als de Vaarwegenverordening Zuid-Holland geven aan voor welke wateren zij van toepassing zijn. Het onderhavige artikel 5:24 is dan ook bedoeld om de overige openbare wateren te vrijwaren van activiteiten die het gebruik op enigerlei wijze nadelig zouden kunnen beïnvloeden. Het tweede lid geeft het college heeft de mogelijkheid om categorieën van voorwerpen aan te wijzen – al dan niet onder voorwaarden – waarvoor het niet nodig is een vergunning aan te vragen. De veiligheid op het water heeft reeds een afdoende regeling gevonden in een aantal bepalingen van het Wetboek van Strafrecht, te weten de artikelen 162, 163 en 427, onder 6 (inzake het al dan niet opzettelijk versperren van waterwegen), en het Binnenvaartpolitiereglement (zie bijvoorbeeld artikel 1.15 van dit reglement; verbod tot het te water doen geraken van voorwerpen en stoffen).

Artikel 5:25 Ligplaats vaartuigen

Dit in 2008 ingevoegde artikel is afgeleid van enkele artikelen uit de Pleziervaartuigenverordening. De Pleziervaartuigenverordening gaf regels met betrekking tot het recreëren met pleziervaartuigen op de Kralingse Plas en de Bergse plassen. Een groot deel van deze verordening was achterhaald, maar een klein aantal artikelen diende onverminderd te blijven bestaan. Deze artikelen zijn opgenomen in de artikel 5:25 van de APV Rotterdam, met dien verstande dat zij niet beperkt zijn tot de Kralingse Plas of de Bergse plassen. De in de hiervoor genoemde artikelen gelden enkel voor zover deze door het college bij aanwijzingsbesluit zijn "geactiveerd". Indien het college gebieden aanwijst kan zij de verboden genoemd onder a tot en met h daar van toepassing te verklaren. Niet alle verboden hoeven voor een gebied te gelden, het college kan een keuze maken. Er moet echter rekening mee worden gehouden dat op wateren waarop beroepsvaart is, de Havenbeheersverordening 2010 van kracht is en niet dit artikel, dat voor pleziervaart is bedoeld. De in het eerste lid bedoelde verboden gelden voorts niet voor pleziervaartuigen die in een jachthaven liggen of pleziervaartuigen die liggen op grond van de eigenaar van het vaartuig, of in het daartoe behorende water, mits het niet meer dan twee vaartuigen betreft en de afstand tot de oever niet meer bedraagt dan tien meter.

Artikel 5:28 Beschadigen van waterstaatswerken en oevers

De Vaarwegenverordening Zuid-Holland kent dergelijke bepalingen voor waterstaatswerken die bij de provincie in beheer zijn. Artikel 5:28 vormt dan het sluitstuk, namelijk voor de waterstaatswerken die in beheer zijn bij de gemeenten. Artikel 1.14 van het Binnenvaartpolitiereglement legt aan degene die een kunstwerk beschadigt bovendien nog een meldingsplicht op.

Artikel 5:29 Reddingsmiddelen

Om te waarborgen dat deze middelen aanwezig zijn en gebruikt kunnen worden voor het redden van personen is andersoortig gebruik of het voor gebruik onklaar maken van reddingsmiddelen strafbaar gesteld.

Artikel 5:30 Veiligheid op het water

Het Binnenvaartpolitiereglement bepaalt aan welke verkeersregels de schippers van vaartuigen zich hebben te houden. Zij is dus hoofdzakelijk gericht op de gebruikers van vaartuigen en niet op de overige gebruikers van het openbaar water. Artikel 5:30 betekent dan ook een eigenlijke aanvulling op deze twee reglementen door in algemene zin, vergelijkbaar met de redactie van artikel 5 Wegenverkeerswet 1994, hinder of gevaarlijk gedrag van de overige gebruikers te verbieden.

Artikel 5:30a Zwemmen en baden elders dan in zee

In algemene zin wordt in deze bepaling het zwemmen in openbaar water - veelal niet bevorderlijk voor de gezondheid of voor de persoonlijke veiligheid van de zwemmer - verboden, behalve op die plekken, die door het college zijn aangewezen.

Artikel 5:31 Overlast aan vaartuigen

Deze bepaling betreft vooral baldadige gedragingen, die helaas nogal eens voorkomen en gemakkelijk tot schade of overlast voor watersporters kunnen leiden.

Artikel 5:31a Vaarverbod

Op grond van dit artikel kan het college openbaar water aanwijzen waar het verboden is zich met een vaartuig te bevinden. Het college kan van het verbod in het eerste lid vrijstelling (voor een categorie van gevallen) of ontheffing (voor individuele gevallen) verlenen.

Artikel 5:31b Verzamelen van visvoer

Deze bepaling betreft een bijzondere wijze van verzamelen van visvoer, welke activiteiten (veelal beroepsmatig) worden uitgeoefend.

Afdeling 7. Strand en zee Algemene toelichting Afdeling 7:

In deze paragraaf zijn die bepalingen bijeengebracht, die uitsluitend betrekking hebben gedragingen op en rondom het strand en in de zee. Met name op warme zomerdagen, wanneer de stranden het drukst worden bezocht, kan het voor de badgasten erg hinderlijk en zelfs gevaarlijk zijn, indien men zich met voertuigen, met rij- en trekdieren of met bepaalde speelwerktuigen op het strand bevindt. Ook het bevaren van de zee met vaartuigen kan gevaar opleveren voor zwemmende of badende badgasten. De motieven achter de in deze paragraaf opgenomen bepalingen zijn primair de handhaving van de openbare orde en de verzekering van de openbare veiligheid. Secundair is met het weren van bijvoorbeeld motorvoertuigen, bromfietsen en rij- en trekdieren van de stranden ook een milieubelang gemeend (vermijden van uitlaatgassen, uitwerpselen e.d.)

Artikel 5:32 Motorvoertuigen, (brom)fietsen op strand en in duinterreinen

Dit artikel verbiedt dat men zich met motorvoertuigen, bromfietsen en fietsen op de publiek toegankelijke delen van het strand of van de duinen bevindt. Onder het begrip fiets vallen ook mountainbikes, terreinfietsen, ligfietsen, enz. In de praktijk is gebleken dat fietsen vooral in de duingebieden veel schade kunnen veroorzaken.

Voor de in het eerste lid genoemde voertuigen is in het derde lid een ontheffingsmogelijkheid opgenomen, zodat bijvoorbeeld strandtenthouders in de gelegenheid kunnen worden gesteld hun strandtent te bevoorraden. Ook politie- en rampbestrijdingsvoertuigen behoeven een ontheffing. Tevens is het mogelijk om in geval van grote evenementen, zoals bijvoorbeeld "strandracen" - welke in het verleden op het strand van Hoek van Holland plaatsvonden - een ontheffing te verlenen.

Artikel 5:33 Rij- en trekdieren op het strand

Deze bepaling regelt dat het college perioden en tijden kan aanwijzen wanneer het verboden is zich met rij- of trekdieren op het strand te bevinden. Doel van de bepaling is de vervuiling van het strand door uitwerpselen van paarden en pony's tegen te gaan. Daarnaast kan de aanwezigheid van met name paarden gevaar opleveren voor de badgasten.

Het college (dagelijks bestuur) kan zelfstandig perioden en tijden vaststellen. Deze verruiming bleek noodzakelijk daar het oude artikel geen ruimte gaf om bijvoorbeeld de perioden en tijden af te stemmen met de buurgemeenten.

Het college kan overigens niet alleen voor het strand te Hoek van Holland, maar ook voor het strand op de Maasvlakte perioden en tijden aanwijzen. De problemen op beide stranden zijn immers identiek.

Artikel 5:33a Vaartuigen op en bij het strand en in de zee

Op grond van het eerste lid, sub a, is het verboden om een vaartuig of kitesurfuitrusting op het strand van Hoek van Holland of van het Noordzeestrand van de Maasvlakte 2 te brengen of te

hebben. Op grond van sub b en c is het tevens verboden om in de aangewezen gedeelten van de zee zich te bevinden met een vaartuig. Dit verbod is onder andere opgenomen om te voorkomen dat gemotoriseerde of snelvarende vaartuigen zich tussen de badgasten begeven. In de praktijk is gebleken dat snelvarende vaartuigen gevaar kunnen opleveren voor de badgasten. Waterscooters, jetski's en varende of zeilende kiteboards zijn vaartuigen en vallen ook onder de werking van dit verbod. Op grond van het tweede lid kan het college een uitzondering mogelijk maken op de in het eerste lid gestelde verboden voor categorieën van vaartuigen of voor bepaalde perioden, tijden of gebieden.

Artikel 5:33b Zwemmen en baden in zee

Het artikel is bedoeld om zwemmers te behoeden om zich in gevaarlijk zeewater te begeven.

Artikel 5:33c Verbod zich te bevinden op de blokken van de blokkendam

Dit artikel beoogt de levensgevaarlijke situaties, zoals deze zich voordoen op de blokken van de blokkendam, te voorkomen. Mensen lopen of zitten op de blokken van de blokkendam gelegen tussen Slag Maasmond en Slag Dobbelsteen en op de blokkendam in het verlengde van de Noorderpier en daarmee brengen zij zichzelf onnodig in gevaar. Door golfslag van grote schepen en golfslag bij slecht weer kunnen golven voor dusdanige problemen zorgen dat mensen zich kunnen bezeren doordat zij van de blokken gespoeld worden of in het ergste geval dat zij te water raken en verdrinken. Mensen zijn zich veelal niet bewust van dit gevaar en daarom is in artikel 5:33c een algeheel verbod opgenomen om zich te bevinden op de blokken van de blokkendam.

Artikel 5:33d Gevaarlijke speelwerkruigen

Net als in veel andere kustgemeenten het geval is, wordt in Hoek van Holland in toenemende mate overlast ondervonden van bezoekers met speelwerkruigen, die onder bepaalde omstandigheden gevaarlijk of hinderlijk kunnen zijn. Vooral het vliegeren met moderne vliegers op het strand kan gevaarlijk zijn voor de aanwezige personen op dat strand. Ook het gezelschapsspel jeu-de-boules kan onder bepaalde omstandigheden gevaar opleveren voor strandbezoekers. Het gebruik van dergelijke "speelwerkruigen" op het strand, in de zee of in de duinen is dus niet absoluut verboden. De politie zal per geval moeten beoordelen of sprake is van een gevaarlijke of hinderlijke situatie.

Artikel 5:33e Vrijstellingen

De in deze afdeling gestelde verboden gelden niet met betrekking tot voertuigen, dieren en vaartuigen, ten dienste van politie, brandweer en geneeskundige hulpverlening en van andere krachtens artikel 29, eerste lid, van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 door de verantwoordelijke minister aangewezen hulpverleningsdiensten, de Koninklijke Nederlandse Reddingsmaatschappij en de Rotterdamse Vrijwillige Reddingsbrigade.

Artikel 5:33f Aanwijzen gebieden naaktrecreatie

In dit artikel wordt aangegeven op welke plaatsen binnen de gemeente naakt gerecreëerd mag worden. De gemeentelijke bevoegdheid tot regulering van de naaktrecreatie wordt begrensd door artikel 430a van het Wetboek van Strafrecht. Dit artikel luidt als volgt: "Hij die zich buiten een door de gemeenteraad als geschikt voorongeklede openbare recreatie aangewezen plaats, ongekleed bevindt op of aan een voor het openbaar verkeer bestemde plaats die voor ongeklede recreatie niet geschikt is, wordt gestraft met geldboete van de eerste categorie." Deze bepaling is gebaseerd op het uitgangspunt, dat naaktrecreatie anno heden niet (langer) overal schennis van de eerbaarheid oplevert. Dat geldt zeker op die plaatsen waarop ter zake een zekere maatschappelijke aanvaarding heeft plaatsgevonden, dan wel daar waar verwacht mag worden dat de grote meerderheid van de aldaar aanwezigen dat geen bezwaar zou achten. Artikel 430a van het Wetboek van Strafrecht bevat een "uitputtende" regeling van deze materie. Er is ten aanzien van ongeklede recreatie dan ook geen plaats meer voor een gemeentelijke verbodsbepaling. De gemeenteraad mag alleen nog gebieden aanwijzen die hij voor ongeklede recreatie wél geschikt acht.

Bij de behandeling van dit artikel in de Tweede Kamer is gebleken dat niet alleen op plaatsen die de gemeenteraad geschikt acht ongeklede recreatie mag plaatsvinden, maar dat in feite op alle voor het openbaar verkeerbestemde plaatsen, die daarvoor geschikt zijn, ongekleed gerecreëerd mag worden. De rechter maakt in het concrete geval uit of er inderdaad sprake is van een "geschikte plaats" als in het even vermelde artikel is bedoeld.

Slechts indien de aard van de plaats of de omstandigheden zo zijn, dat in redelijkheid niet meer kan worden gesproken van geschiktheid, blijft het feit een zekere mate van strafwaardigheid behouden. De Minister van Justitie noemde tijdens de Kamerbehandeling reeds een aantal factoren, dat zijns inziens bij de afweging, of er sprake is van een geschikte plek voorongeklede recreatie, betrokken moet worden, te weten: - het feit dat de grote meerderheid van de ter plaatse aanwezigen geen bezwaren moet hebben tegen ongeklede recreatie; - de lokale omstandigheden; - de tijdsomstandigheden; - (soms) het tijdstip van de dag.

De woorden "op of aan een voor het openbaar verkeer bestemde plaats" stellen tenslotte buiten twijfel, dat er slechts sprake is van overtreding van artikel 430a van het Wetboek van Strafrecht, indien het gebeuren plaatsvindt in het openbaar gebied, of daarmee te vergelijken plaatsen.

Conclusie van het bovenstaande: door het aanwijzen van bepaalde -concreet omschreven - gebieden voor ongeklede recreatie, zoals in artikel 5:33f is gebeurd, geeft de gemeenteraad impliciet aan, dat hij andere gebieden in beginsel níét geschikt acht voor ongeklede recreatie. Indien personen in die andere gebieden echter tóch ongekleed recreëren, dan hangt het van het inzicht van de rechter af of deze personen strafbaar zijn of niet. De rechter bepaalt immers in laatste instantie of een bepaald gebied voor ongeklede recreatie geschikt is. De aanwijzing van gebied door de gemeenteraad heeft dus in zekere zin een relatieve betekenis.

De jurisprudentie zal op dit punt verdere duidelijkheid moeten scheppen.

Wat moet nu echter onder "ongeklede recreatie" worden verstaan? Naar de mening van de Minister van Justitie valt hier zowel geheel als gedeeltelijk ongeklede recreatie onder. Wel liet de Minister blijken dat het topless recreëren niet snel schending van artikel 430a zal betekenen. Dit vindt meestal plaats op stranden of daarmee te vergelijken plaatsen, en is aldaar op dit moment vrij algemeen aanvaard, aldus de minister. De rechter heeft hierover echter het laatste woord.

Afdeling 8. Verbod vuur te stoken

Artikel 5:34 Verbod afvalstoffen te verbranden buiten inrichtingen of anderszins vuur te stoken
Het is verboden in de open lucht afvalstoffen te verbranden buiteninrichtingen als bedoeld in artikel 1.1, vierde lid van de Wet milieubeheer, of anderszins vuur aan te leggen, te stoken of te hebben. In het tweede lid is een aantal uitzonderingen opgenomen op het verbod in het eerste lid. In de eerste plaats valt verlichting door middel van kaarsen, fakkels, sfeervuren – waarbij geen afvalstoffen worden verbrand -, zoals terrashaarden en vuurkorven of vuur voor koken, bakken en braden niet onder het verbod. Daarnaast mag er geen sprake zijn van gevaar, overlast of hinder voor de omgeving. Vooral binnen de bebouwde kom kunnen klachten ontstaan over overlast of hinder door met name terrashaarden en vuurkorven.

Het college kan van het in het eerste lid omschreven verbod ontheffing verlenen. Daarbij kan worden gedacht aan (veelal georganiseerde)vreugdevuren, kampvuren en oudejaarsvuren. Een ontheffing voor dergelijke vuren kan voorschriften bevatten betreffende het te stoken materiaal, de afstand tot het mogelijk toeschouwende publiek, de aanwezigheid van eerstehulpmaterialen en -deskundigen, de aanwezigheid van blusmaterialen, het verwijderen van en het afvoeren van as en andere verbrandingsresten en het herstel van de ondergrond van de vuurplaats. Ook kan ontheffing worden verleend voor verbranding van landbouwreststoffen op het land of van akkermaalshout, als andere verwerkingsmethoden als volledig onbruikbaar en ondoelmatig zijn aan te merken. Ten slotte kan ontheffing worden verleend, indien dit noodzakelijk is ter vernietiging van met ziekte aangetast hout. Zo geeft artikel 4:11j van deze verordening een regeling betreffende vernietiging van bomen die door iepenziekte zijn aangetast. Voorts valt te denken aan hout dat is besmet met het zogenaamde bacterievuur. In deze verdient het, indien mogelijk, op milieuhygiënische gronden de voorkeur het met ziekte aangetast hout af te voeren naar een afvalverbrandingsinstallatie (avi).

Aan de bovengenoemde ontheffingen kunnen voorschriften worden verbonden. Gedacht kan worden aan het voorschrift dat: - het stoken geen gevaar, schade of hinder mag opleveren voor de omgeving; - in geval van verbranding van met ziekte aangetast hout, besmet en niet-besmet snoeihout zoveel mogelijk moeten worden gescheiden; - de houder van de ontheffing tijdens de verbranding voortdurend ter plaatse aanwezig dient te zijn en deze dient zorg te dragen voor een goed brandend vuur, zodat zo minmogelijk rookontwikkeling plaatsvindt; - de verbranding niet mag plaatsvinden in de periode tussen zonsondergang en zonsopgang; - verbranding slechts mag plaatsvinden met inachtneming van een bepaalde afstand tot bouwwerken; - van de voorgenomen verbranding het hoofd van de afdeling milieuzaken van de directeur van de Dienst Gemeentewerken of zijn plaatsvervangende ten minste één uur voor de verbranding moet worden geïnformeerd.

In ieder geval zal aan de bovengenoemde ontheffingen het voorschrift worden verbonden, dat ten minste één uur voor de verbranding de alarmcentrale van de Veiligheidsregio Rotterdam-Rijnmond telefonisch moet worden geïnformeerd.

Het vijfde lid biedt de aanvullende mogelijkheid voor het college om perioden, tijden of gebieden aan te wijzen wanneer of waar het gestelde in het tweede lid, onder c, verboden is.

In het zesde lid, van artikel 5:34 zijn van de werkingssfeer van deze bepaling uitgezonderd die situaties waarop artikel 429 van het Wetboek van Strafrecht van toepassing is, te weten het aanleggen van vuur of het onderhouden daarvan op zó korte afstand van gebouwen of goederen dat daardoor brandgevaar kan ontstaan.

Het in het eerste lid gestelde verbod geldt ook niet, indien de provinciale milieuverordening van toepassing is. In de provinciale milieuverordening kunnen inzake dit onderwerp evenzeer regels worden gesteld. Een afbakening tussen de APV en de provinciale verordening is dus noodzakelijk.

Afdeling 9. Verstrooiing van as *Algemene toelichting Afdeling 9:*

In het oude Besluit op de lijkbezorging stond de mogelijkheid om as te verstrooien op een permanent daartoe bestemd terrein. Dit werd door de houder van onder andere een begraafplaats of crematorium aangewezen nadat hij daarvoor een vergunning had gekregen van het college. Het terrein was bedoeld voor meerdere verstrooiingen gedurende langere tijd. In de gewijzigde Wet op de lijkbezorging blijft de mogelijkheid van het permanente terrein (in iets andere bewoordingen)

opgenomen als een algemene vorm van asbestemming waarbij het nabestaanden niet zozeer gaat om de plaats waar verstrooid wordt als wel om het gegeven dat er verstrooid wordt. Verstrooiingen die plaatsvinden door of op last van de houder van een crematorium of bewaarplaats van asbussen kunnen alleen plaatsvinden op het terrein dat daartoe permanent is bestemd (uiteraard blijft ook de mogelijkheid bestaan dat de as op open zee verstrooid wordt).

In de gewijzigde Wet op de lijkbezorging is de mogelijkheid geopend voor de nabestaande om de as zelf te verstrooien. In artikel 5:36 is aangegeven waar dit op het grondgebied van de gemeente verboden is. Uiteraard geldt steeds, ook in het geval het college een ontheffing ter zake verleent, dat ook andere relevante wet- en regelgeving in acht moet worden genomen. Zo moeten de verantwoordelijke overheden als waterkwaliteitsbeheerder, zoals Rijkswaterstaat, de Hoogheemraadschappen en de Waterschappen, instemmen met de incidentele verstrooiing boven water alvorens hiertoe wordt overgegaan.

Artikel 5:36 Verboden plaatsen voor incidentele asverstrooiing

Asverstrooiing is om uiteenlopende redenen niet op alle plaatsen even wenselijk. Dit geldt zeker voor plaatsen waar de as niet of nauwelijks in de bodem kan worden opgenomen en door de wind kan gaan dwarrelen. Dit speelt met name een rol op stoepen, straten, pleinen en dergelijke. Daarom is er een verbod opgenomen voor het verstrooien van as op de verhardedelen van de weg. Gezien de mogelijke overlast die asverstrooiing op straten en dergelijke op kan leveren voor derden en de kans op het snelle verwaaien van de as, is het overigens niet waarschijnlijk dat nabestaanden de verharde delen van de weg zullen uitkiezen als plaats om de as te verstrooien. Het verbod zal dus naar verwachting geen wezenlijke beperking opleveren voor nabestaanden.

Als het college een vergunning heeft verleend voor een permanent voor asverstrooiing bestemd terrein, dan zal dat terrein vrijwel altijd op een begraafplaats of bij het crematorium liggen.

Doorgaans is voorgegemeentelijke begraafplaatsen en crematoria rond de mogelijkheden voor asverstrooiing het een en ander geregeld in beheersverordeningen. De regelingen daarin maken deel uit van het algehele beleid rond de begraafplaats. Het openstellen van de begraafplaats en het crematoriumterrein voor incidentele verstrooiing zou daarin verstorend kunnen werken.

Ook is het niet wenselijk wanneer asverstrooiing plaatsvindt op kinderspeelplaatsen, ligweiden en openbare sport- en spelterreinen. Enerzijds om te voorkomen dat op deze vaak druk bezette terreinen mensen met een asverstrooiing geconfronteerd worden en anderzijds om te voorkomen dat, met name, kinderen bij het spelen in aanraking komen met asrestanten.

Voor wateren die niet door de beroepsvaart gebruikt worden en op het strand en in de zee is het verboden om in de periode van 1 mei tot en met 30 september tussen 9 uur 's ochtends en 9 uur 's avonds as te verstrooien. Dit zijn veelal gebieden die in die periode volop door mensen voor (water)recreatie gebruikt worden en het is niet wenselijk dat in die periode op die plaatsen asverstrooiingen plaatsvinden. Voor de zee geldt dat asverstrooiingen tijdens de genoemde periode alleen binnen 300 meter van de kustlijn verboden is.

Buiten de 300 meter uit de kustlijn is asverstrooiing wel toegestaan.

In de periode van 1 oktober tot en met 30 april gelden de beperkingen ten aanzien van de openbare vaarwegen, het strand en de zee niet, dan kunnen asverstrooiingen op elk tijdstip plaatsvinden.

Kanttekening hierbij is wel dat de asverstrooiingen geen hinder mogen opleveren.

Het verbod om as te verstrooien op of vanaf bruggen, sluiscomplexen, steigers en remmingswerken hangt samen met het gebruik van dit havenmeubilair voor de scheepvaart alsmede met het gevaar dat het verstrooien vanaf dergelijke plaatsen zou kunnen opleveren.

Het is mogelijk dat het op bepaalde terreinen (vanwege daar te houden evenementen bijvoorbeeld) slechts tijdelijk onwenselijk is om as te verstrooien. Daarom is een mogelijkheid opgenomen voor het college om in die gevallen een terrein tijdelijk, in verband met die bijzondere omstandigheden, te onttrekken aan de mogelijkheid om er as op te verstrooien.

Artikel 5:37 Hinder of overlast

Het verstrooien van as is een emotionele gebeurtenis. Zowel voor nabestaanden als voor omstanders die ermee worden geconfronteerd. Het is daarom van belang dat omstanders geen hinder ondervinden van de activiteit op zich en van de as die na de activiteit wordt achtergelaten. Alvorens de nabestaanden tot asverstrooiing overgaan, zullen zij zich derhalve steeds van moeten vergewissen dat er door de asverstrooiing geen hinder of overlast ontstaat.

Een typerend voorbeeld is het verstrooien van as in de nabijheid van een groep mensen, terwijl er een stevige bries die kant uitwaait. Dit levert vanzelfsprekend een onwenselijke situatie op.

Ook tot enige tijd na de verstrooiing kan as, bijvoorbeeld op de hiervoor aangegeven wijze, hinder opleveren voor omstanders. Daar moet tijdens het verstrooien rekening mee worden gehouden. Dit kan door de as bijvoorbeeld over een groter oppervlak te verspreiden, zodat deze eerder in de bodem wordt opgenomen. Een ander voorbeeld in dit geval is het verstrooien vanaf een gebouw of vanaf een balkon. Er zijn genoeg situaties denkbaar waarin dit hinder oplevert voor het publiek.

Overigens is uit de toelichting bij de wijziging van de Wet op de Lijkbezorging af te leiden dat het waarnemen door omstanders van de handeling op zich geen hinder oplevert. Door de wet op het punt van asverstrooiing te verruimen heeft de wetgever bewust aanvaard dat het publiek geconfronteerd kan worden met incidentele verstrooiing.

Toelichting Hoofdstuk 6. Straf-, overgangs-, en slotbepalingen

Algemene toelichting hoofdstuk 6:

In het zesde hoofdstuk van deze verordening hebben de handhavingsbepalingen hun plaats gekregen. Verwezen zij naar de toelichtingen bij de betreffende bepalingen.

Artikel 6:1 Strafbepaling

Volgens artikel 154 van de Gemeentewet kan de raad op overtreding van zijn verordeningen straf stellen, maar geen andere of zwaardere dan hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie, al dan niet met openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak.

Hieruit volgt, dat de formele wetgever aan de gemeentelijke wetgever de keuzemogelijkheid heeft gelaten om op overtreding van gemeentelijke verordeningen een geldboete te stellen van de tweede categorie (€ 4.050,-) of van de eerste categorie (€ 405,-).

Aldus kan de raad aangeven welke overtredingen hij van zwaardere aard en welke overtredingen hij van lichtere aard acht. Een en ander doet niets af aan de traditionele vrijheid van de rechter om binnen de door de (Gemeente)wet gestelde grenzen de soort en de maat van de straf in een concreet geval te bepalen. Tot de grens van de door de gemeentelijke wetgever gekozen geldboetecategorie zal de strafrechter dus steeds de straf in het concrete geval moeten bepalen.

Artikel 24 van het Wetboek van Strafrecht legt de rechter de plicht op rekening te houden met de draagkracht van de verdachte.

In het onderhavige artikel 6:1 is van de door de wetgever gegeven keuzemogelijkheid gebruik gemaakt.

Overeenkomstig verzoeken uit de praktijk en hetgeen in andere gemeenten is bepaald, is in 2003 gekozen voor onderbrenging van alle strafbepalingen in deze verordening in de tweede categorie. Ieder soort delict kan namelijk onder zodanige omstandigheden worden gepleegd, dat een geldboete van meer dan € 405,- in de rede ligt. Niet zelden gebeurde het, dat de rechter er behoefte aan had om voor bijvoorbeeld bepaalde baldadigheidsdelicten een geldboete van de tweede categorie op te leggen terwijl dat niet mogelijk was. In plaats van een geldboete van maximaal de tweede categorie is het op basis van artikel 6:1, eerste lid, eveneens mogelijk om voor genoemde overtredingen een hechtenis te eisen van ten hoogste drie maanden. Hierdoor wordt aan het Openbaar Ministerie de keuze gelaten om in plaats van een geldboete voor hechtenis te kiezen.

De strafbedreiging op overtreding van gemeentelijke medebewindsvoorschriften is meestal te vinden in de bijzondere wetten die de raad bevoegd verklaren of verplichten tot het vaststellen van deze voorschriften. De opsomming in het eerste lid van artikel 6:1 bevat dan ook geen in deze verordening opgenomen medebewindsvoorschriften, op overtreding waarvan straf is bedreigd in de bijzondere wet. Deze voorschriften zijn de voorschriften met betrekking tot heling met uitzondering van artikel 2:32 (overtreding van deze voorschriften is strafbaar gesteld in de artikelen 437 en 437ter van het Wetboek van Strafrecht (tweede, respectievelijk derde geldboetecategorie)).

Door ook overtreding van het krachtens de verordening bepaalde met straf te bedreigen, wordt ook het niet naleven van door het college krachtens delegatie door de raad gestelde nadere regels bestempeld tot strafbaar feit. De strafbaarstelling van overtreding van de door het college gestelde nadere regels moet immers steunen op de raadsverordening. Ook het niet nakomen van de aan een vergunning of ontheffing verbonden voorschriften wordt door het gebruik van de term "krachtens" een strafbaar feit.

Wabo De vergunning voor het aanleggen of veranderen van een weg (artikel 2:11), het maken of veranderen van een uitweg (artikel 2:12) en voor het vellen van houtopstanden (artikel 4:11) vallen bij inwerkingtreding van de Wabo onder de Wabo. Zie respectievelijk artikel 2.2, eerste lid onder d, onder een onder g, van de Wabo. Artikel 2.3 van de Wabo verbiedt het handelen in strijd met een voorschrift van een omgevingsvergunning.

Via artikel 5.4 van de Invoeringswet Wet algemene bepalingen omgevingsrecht is de Wet economische delicten van toepassing op handelen zonder of in strijd met de hierboven genoemde vergunningen. De strafbepalingen van de APV zijn dus niet op de naleving van deze vergunningen van toepassing.

Artikel 6:2 Toezicht en opsporing

Men kan een onderscheid maken tussen opsporingsbevoegdheden enerzijds en controlerende of toezichthoudende bevoegdheden anderzijds. Van opsporing kan eerst worden gesproken indien uit feiten of omstandigheden een redelijk vermoeden van een strafbaar feit voortvloeit.

Onderzoek zonder dat een redelijk vermoeden van een strafbaar feit aanwezig is, draagt het karakter van toezicht (controle). Toezichthoudende bevoegdheden kunnen worden toegepast ten aanzien van al degenen tot wie de betrokken voorschriften zijn gericht. Uiteraard kan de uitoefening van toezicht wel feiten of omstandigheden aan het licht brengen die leiden tot een redelijk vermoeden van een strafbaar feit en dus tot het intreden van de opsporingsfase.

(Buitengewone) opsporingsambtenaren, tevens toezichthouders De met de opsporing van strafbare feiten belaste ambtenaren worden genoemd in de artikelen 141 en 142 van het Wetboek van Strafvordering. De in artikel 141 genoemde ambtenaren (onder andere de ambtenaren van de

regionale politiekorpsen) hebben een algemene opsporingsbevoegdheid. Artikel 142, eerste lid, aanhef en onder c, bepaalt dat met de opsporing van strafbare feiten als buitengewoon opsporingsambtenaar zijn belast de personen aan wie bij verordeningen de handhaving of de zorg voor de naleving daarvan is toevertrouwd, een en ander voor zover het die feiten betreft en de personen zijn beëdigd. De aangewezen personen hebben dus ingevolge het bepaalde in artikel 142, eerste lid, onder c, van het Wetboek van strafvordering tevens opsporingsbevoegdheid voor die zaken waarvoor zij toezichthouder zijn. Om buitengewone opsporingsambtenaar te kunnen worden dient men éérst in een verordening te zijn aangewezen als 'toezichthoudend ambtenaar'. Aangezien het Wetboek van Strafvordering niet voorziet in de mogelijkheid van 'delegatie' van de aanwijzing van toezichthoudende ambtenaren als buitengewone opsporingsambtenaren aan het college, zal de raad deze ambtenaren in de verordening zelf moeten aanwijzen. Artikel 6:2, eerste lid, voorziet hierin. Naar het voorkomt behoeven de betreffende personen niet 'in persoon' te worden aangewezen (dan zou de APV wel erg vaak gewijzigd moeten worden), maar kan worden volstaan met een 'functionele' of 'categorale' aanwijzing.

Het vierde lid van artikel 142 van het Wetboek van Strafvordering geeft aan, dat bij algemene maatregel van bestuur voor buitengewone opsporingsambtenaren regels kunnen worden gegeven inzake onder meer de beëdiging, het toezicht waaraan deze opsporingsambtenaren zijn onderworpen, de eisen van bekwaamheid en betrouwbaarheid ("Besluit buitengewoon opsporingsambtenaar"). De opsporingsbevoegdheid van de buitengewone opsporingsambtenaar beperkt zich tot die zaken waarvoor zijtoezichthouder zijn.

Pure toezichthoudende ambtenaren.

Het eerste lid, onder b, voorziet in de aanwijzing van 'toezichthoudende ambtenaren' door het college.

De achtergrond van deze in 1998 in de APV opgenomen bepaling is de regeling terzake van 'handhaving' in de Algemene wetbestuursrecht (derde tranche). In artikel 5.11 van de Algemene wet bestuursrecht wordt met zoveel woorden aangegeven dat onder 'toezichthouder' wordt verstaan een natuurlijk persoon, die bij of krachtens een wettelijk voorschrift is belast met het houden van toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens enig wettelijk voorschrift. De grondslag voor de aanwijzing van toezichthouders op autonome gemeentelijke regels wordt ontleend aan een op basis van de artikelen 147en 149 van de Gemeentewet vastgestelde verordening (i.c. de APV). Een persoon die aangewezen is als toezichthouder beschikt in beginsel over alle in afdeling 5.2 van de Algemene wet bestuursrecht opgenomen bevoegdheden.

Ook aan opsporingsambtenaren (in dit verband met name de reguliere politie) mag uiteraard de (beperkte) controlebevoegdheid tot inzage van vergunningen/ontheffingen worden verleend. Dat is op verschillende plekken in deze verordening ook gebeurd.

In het tweede lid is vastgelegd dat bij overtreding van de voorschriften uit de APV de in het eerste lid, onder c en d genoemde ambtenaren bevoegd zijn de bevelen te geven die noodzakelijk worden geacht. Dit conform de jurisprudentie welke heeft bepaald dat een bevel ter handhaving van de openbare orde op grond van artikel 3 Politiewet 2012 in de gemeentelijke regelgeving moet zijn verankerend. Het gaat dus niet om nieuwe politiebevoegdheden. Het betreft hier bevelen zoals bijvoorbeeld een verwijderingsbevel ingeval van overlast of hinder op straat.

Artikel 6:3 Binnentreden van woningen

Artikel 6:3 betreft het betreden dan wel binnentreden van "woningen" door toezichthoudende ambtenaren zonder toestemming van de bewoner. Het betreden dan wel binnentreden van "andere gebouwen en plaatsen" wordt geregeld in de Algemene wet bestuursrecht, waar in artikel 5:15 met zoveel woorden is bepaald, dat aan een toezichthouder de bevoegdheid wordt toegekend elke plaats te betreden met uitzondering van een woning zonder toestemming van de bewoner.

In artikel 12 van de Grondwet is bepaald, dat het binnentreden in een woning tegen de wil van de bewoner alleen geoorloofd is in de gevallen bij de wet bepaald, krachtens een bijzondere of algemene last van een autoriteit door de wet aangewezen, en met inachtneming van de bij de wet geregelde vormen. Op 1 oktober 1994 is de Algemene wet op het binnentreden in werking getreden. In deze wet zijn voorschriften opgenomen die bij het binnentreden in woningen en het betreden van enkele andere bijzondere plaatsen (vergaderzalen van algemeen vertegenwoordigende lichamen, ruimten voor godsdienstoefeningen of levensbeschouwelijke bezinningssamenkomsten, rechtszalen) in acht dienen te worden genomen. Als gevolg van het in werking treden van de Algemene wet op het binnentreden dienen de binnentredingsbepalingen in gemeentelijke verordeningen te worden aangepast.

De aanpassing komt erin het kort op neer, dat het niet langer mogelijk is om in een verordening een algemene last tot binnentreden op te nemen.

De Algemene wet op het binnentreden noemt een aantal vereisten dat bij het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner in acht genomen moet worden: 1. een bijzondere machtiging is vereist (uitzondering in geval van spoedeisendheid); 2. degene die bevoegd is een woning binnen te treden moet zich op grond van artikel 1 van de Algemene wet op het binnentreden daarbij legitimeren (uitzondering in geval van spoedeisendheid); die verplichting bestaat overigens ook wanneer de bewoner toestemming geeft om binnen te treden; 3. voordat een woning wordt

binnengetreden dient mededeling te worden gedaan van het doel van het binnentreden (uitzondering ingeval van spoedeisendheid); die verplichting bestaat ook wanneer de bewoner toestemming geeft om binnen te treden; 4. er dient omtrent het binnentreden na afloop een verslag opgemaakt te worden (artikel 10); dit is van belang voor de controle achteraf op de uitoefening van deze in de persoonlijke levenssfeer ingrijpende bevoegdheid.

Ingevolge artikel 149a van de Gemeentewet kan de raad bij verordening aan personen die belast zijn met het toezicht op de naleving daarvan, de bevoegdheid verlenen tot het binnentreden in woningen zondertoestemming van de bewoner. In dat kader is artikel 6:3 in de APV opgenomen.

Bij het binnentreden op grond van artikel 6:3 gaat het overigens uitdrukkelijk om binnentreden ter uitoefening van toezicht en opsporing in verband met de naleving van voorschriften inzake handhaving van de openbare orde of veiligheid en bescherming van het leven of de gezondheid van personen, derhalve met name ter handhaving van autonome gemeentelijke verordeningen. Voor wat betreft medebewindsbepalingen dient gehandeld te worden overeenkomstige de binnentredingsbepalingen in de van toepassing zijnde bijzondere wet. Artikel 149a van de Gemeentewet - en in het verlengde daarvan artikel 6:3 van de APV - geeft uitdrukkelijk niet de bevoegdheid om binnen te treden in woningen ter uitoefening van bestuursdwang. Deze bevoegdheid kan alleen blijken uit afzonderlijke wetten in formele zin.

Zoals reeds opgemerkt wordt het betreden dan wel binnentreden van "andere gebouwen en plaatsen" door toezichthouders geregeld in de Algemene wet bestuursrecht. In artikel 5:15 van de Awb is met zoveel woorden bepaald, dat een toezichthouder bevoegd is, met medeneming van de benodigde apparatuur, elke plaats te betreden met uitzondering van een woning zonder toestemming van de bewoner. Ingevolge het tweede lid van artikel 5:15 verschaft de toezichthouder zich zo nodig toegang met behulp van de sterke arm. Het derde lid van artikel 5:15 bepaalt, dat de toezichthouder bevoegd is zich te doen vergezellen door personen die daartoe door hem zijn aangewezen. Zie over het begrip "toezichthouder" ook de toelichting bij artikel 6:2.

Hoofdstuk 7. Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 7:1 Intrekking APV Rotterdam 2008

Bij de inwerkingtreding van de Algemene Plaatselijke Verordening Rotterdam 2012 wordt de Algemene Plaatselijke Verordening Rotterdam 2008 ingetrokken.

Artikel 7:2 Overgangsbepalingen regelingen

Nu een nieuwe APV wordt vastgesteld is het noodzakelijk overgangsrecht op te nemen, om te voorkomen dat bevoegde organen die in het verleden nadere regels, beleidsregels, vrijstellingen, aanwijzingsbesluiten e.d., op basis van de oude APV hebben vastgesteld, nieuwe regels moeten vaststellen. Op grond van dit overgangsrecht blijven genomen besluiten geldig.

Artikel 7:3 Overgangsbepaling vergunningen en ontheffingen

Het overgangsrecht in dit artikel regelt dat aanvragen om een vergunning of ontheffing, alsmede bezwaarschriften die voor de inwerkingtreding van de verordening zijn ingediend, maar waarop niet is beslist, nog worden afgehandeld op basis van het oude recht.

Transponeringstabel horende bij artikel 7:2 van de Algemene plaatselijke verordening Rotterdam 2012

APV Rotterdam 2008

APV Rotterdam 2012

1.1	1:1, 2:24, 2:27, 2:39, 2:66, 2:71, 3:1, 4:1, 4:10, 4:17, 5:1, 5:14, 5:17, 5:22 of 5:35 (begripsbepalingen)
1.2	1:2
1.3	1:3
1.3a	1:7
1.4	1:4
1.5	1:5
1.6	1:6
1.7	1:7a
-	1:8
1.8	1:9
2.1.1	2:1

2.1.4	2:3
2.1.5	2:3a
2.1.6	2:3
2.1.8	2:9
2.1.9	2:10
2.1.9a	2:10a
2.1.11	2:11
2.1.12	2:12
2.1.13	2:14
2.1.14	2:15
2.1.15	2:16
2.1.16	2:18
2.1.17	2:19
2.1.18	2:20
2.1.19	2:21
2.1.21	2:23
2.1.23	2:23a
2.1.25	2:6
2.2.1	2:25
2.2.2	2:25a
2.2.3	2:25b
2.2.4	2:26
-	2:27
2.3.2	2:28
2.3.2a	2:30a
2.3.3	2:28a
2.3.4	-
2.3.6	2:28
2.3.7	2:30
2.3.8	2:30b
2.3.9	2:29
2.3.10	-
2.3.11	2:30c
2.3.12	2:30d
-	2:31
2.3.13	2:33
2.3a.2	3:3
2.3a.3	3:4
2.3a.5	3:8
2.3a.6	3:6
2.3a.8	3:13
2.3a.11	3:7

2.3a.12	3:14
2.3a.13	3:15
2.3a.14	3:16
2.3a.15	3:2
2.3b.1	2:30, 2:35
2.4.1	2:41
2.4.2	2:42
2.4.3	2:43
2.4.4	2:47
2.4.4a	4:6a
2.4.5	2:48
2.4.6	2:49
-	2:50
2.4.8	2:50a
2.4.9	2:52
2.4.10	2:57
2.4.10a	2:58
2.4.10b	2:59
2.4.11	2:60
2.4.12	2:65
2.4.13	2:44, 2:44a
2.5.2	2:67
2.5.3	2:68
2.5.4	2:69
2.5.5	2:32
2.7.3	2:73
2.8.1	2:75
2.9.1	2:76
2.9a.1	2:77
-	2:77a
2.10.1	2:77b
2.12.2	2:77c
3.1.1	3:9
3.2.1a	2:40
3.2.1b	-
3.2.1c	-
3.2.2	2:39a
3.2.3	2:39a
3.2.5	2:39a
3.2.6	2:39a
3.2.7	2:39a
3.2.8	2:39a

3.2.9	2:39a
3.2.11	2:40a
3.2.12	2:35
-	2:46
-	2:72
3.3.2	2:74
3.3.3	-
3.3.4	2:74a
3.3.5	2:74b
4.1.2	4:2
4.1.3	-
4.1.3a	4:4a
4.1.4	-
4.1.5	4:6
4.1.5b	4:5
4.1.6	4:6b
4.3.5	4:7
4.3.6	4:8
4.3.8	4:9
4.4.1	4:10
4.4.2	4:11
4.4.3	4:11a
4.4.4	4:11b
4.4.5	4:11c
4.4.6	4:11d
4.4.7	4:11e
4.4.8	4:11f
4.4.9	4:11g
4.4.10	4:11h
4.4.11	4:11i
4.4.12	4:11j
4.4.13	2:45
4.4.14	4:11k
4.5.1	4:13
4.5.2	4:15
4.5.3	5:12
4.6.1	4:18
-	4:19
5.1.1	5:1
5.1.2	5:2
5.1.3	5:3
5.1.4	5:4

5.1.5	5:5
5.1.6	5:6
5.1.7	5:7
5.1.8	5:8
5.1.10	5:10
5.1.11	5:12
5.1.12	5:12
5.1.13	5:11
5.2.1	5:13
5.2.2	5:15
5.2.2	5:16
5.2.4	5:18
5.2.5	5:18a
5.2.7	5:21a
5.2.7a	5:21b
5.2.8	5:21c
5.2.12	5:21d
-	5:23a
5.3.1	5:24
5.3.1a	5:25
5.3.1b	5:31a
5.3.2	5:28
5.3.3	5:29
5.3.4	5:30a
5.3.5	5:30
5.3.6	5:31
5.3.7	5:31b
5.4.1	5:34
5.5.2	5:36
-	5:37
5.6.1	5:33f
5.7.2	5:32
5.7.3	5:33
5.7.4	5:33a
5.7.5	5:33b
5.7.5a	5:33c
5.7.6	5:33d
5.7.7	5:33e
6.1	6:1
6.2	6:2
6.3	6:3
7.1	7:1

7.2	7:2
7.3	7:3
7.4	7:4
7.5	7:5